

I. MAGICKÁ PAŘÍŽ

1. BELLEVILLE

Tento pohled určitě neznáte, je zcela výjimečný. Všichni turisté pozorují město z Montmartru, ale sem zavítá málokdo. Cestou z metra narazíte na dům, na jehož schodech se údajně narodila Edith Piaf. Zahnete do uličky Piat a po chvíli dojdete k nádherné vyhlídce. Přímo pod sebou budete mít park a vlevo vysoké obytné domy, které jsou naštěstí stranou, takže nekazí výhled. Všechno včetně Eiffelovky či Notre-Dame máte jako na dlani. Přesně za rohem je kavárna Café de la mer a boire a jen o kousek dál najdete slavnou bránu, kde se točil film Jules a Jim Françoise Truffauta. Snímek Paříž, jež natočil Cedric Klapisch a který se také promítá u nás, začíná dlouhým pohledem na metropoli právě z této vyhlídky. Když už tu budete, zajděte se podívat i dolů do parku Belleville, stojí to za to.

Rue Piat "M" – Pyrénées

2. PLACE DE LA CONTRESCARPE

Jedno z nejkrásnějších míst v celé Paříži. Ernest Hemingway bydlel za rohem a náměstíčko několikrát popsal v Pohyblivém svátku i v další své knize – Sněhy na Kilimandžáru. Byt koupila Američanka žijící v New Yorku. Večer jsou všechny kavárny kolem náměstíčka plné, často sedí u kašny hudebníci a vyhrávají, občas se tu zastaví chlapík hrající lidem v kavárnách pro pobavení divadlo a několikrát jsem byl svědkem toho, jak si za řetěz dali židličky členové nějaké masérské organizace a nabízeli všem kolemjdoucím či sedícím desetiminutovou masáž zdarma. Často bohužel jenom zad. Kouzlo náměstíčka spočívá i v tom, že tu najdete zvláštní směs starousedlíků, kteří tady dlouhá léta bydlí, turistů, zejména amerických, ti místo vyslídili zase přes Hemingwaye, a také studentů – nedaleko je Sorbonna a ještě blíže Univerzita Censier, kde se učí literatura. Pozoruhodné jsou i domečky obklopující kulaté náměstíčko, na mnohých najdete zajímavé fresky. V části, kde začíná rue Mouffetard, je na domě nápis "Au Negre Joyeux". Veselý černoš tady totiž roznášel čokoládu.

"M" – Cardinal Lemoine nebo Place Monge

3. CANAL ST-MARTIN

V létě jedno z nejkouzelnějších míst Paříže. Audrey Tautouová stála v "Amélii" pod druhým zdymadlem seshora a házela do vody žabky. Hned vedle je fasáda "Hôtel du Nord", známého z filmu Marcela Carného. Ke kanálu se dostanete z náměstí Republiky, v letních měsících je celé dlážděné nábřeží plné stolečků a židliček – okolní kavárny expandují na chodník a ve stínu platanů můžete strávit celé odpoledne a pozorovat lodičky na kanálu. Ale doporučuji vám půjčit si kolo – systém Velib vám to snadno umožní – a projet si celou trasu kanálu až k parku dela Villette. Budetežasnout nad tím, jak může také Paříž vypadat. Přijedete totiž k náměstíčku, odkud se kanál rozšiřuje. Po jeho stranách vyrostly kavárny a velké kino a i tady si můžete sednout ven a pozorovat dotek Benátek v Paříži.

"M" – République

4. INSTITUT DU MONDE ARABE

Moje oblíbená vyhlídka. Kdysi jsem bydlel jen kousek odtud a mnohokrát jsem si nejrychlejším výtahem v Paříži vyjel až ke kavárně, abych se podíval na to krásné město pod sebou. Když je hezky, tak je terasa plná stolečků, ale i pokud prší, tak to stále stojí za to, protože kavárna je prosklená. Na toto místo jsem nezanevřel ani poté, co mi jednou až skoro u nohou přistál skokan. Už to samozřejmě nerozchodil. Pochybuji o tom, že z terasy vypadl nedobrovolně, zřejmě měl své důvody, proč se rozhodl opustit krásnou vyhlídku i svůj život, ale blíže jsem to nezkoumal. Budovu navrhl Jean Nouvel, který se letos stal "nejlepším architektem světa." Není to určitě velké překvapení. I tento institut je impozantní stavbou, když jedete

výtahem nahoru, můžete pozorovat nejen okeničky, jež se zavírají a otevírají podle intenzity slunečního svitu, ale celá stavba je svým způsobem naprosto průhledná, takže ji cestou jakoby skenujete. Ale nejlepší je samozřejmě vyhlídka s impozantním pohledem na Notre-Dame.

1, rue des Fossés Saint-Bernard

"M" – Maubert Mutualité

5. ČESKÝ ZASTUPITELSKÝ ÚŘAD

Tady si možná říkáte, že jsem se zbláznil. Naše ambasáda patří mezi nejkrásnější místa v Paříži? Zcela nepochybně. Je to určitě jedna z nejhezčích budov, jaké mají zastupitelské úřady k dispozici, a je krásně položená. Dovnitř se asi moc často nedostanete, konzulární oddělení je totiž v budově Českého centra na rue Bonaparte, jediné při dnu otevřených dveří.

Když se tu v létě konají recepce, tak se otevírá i přilehlá zahrada a jste najednou uprostřed přírody. Budova postavená v roce 1912 patřila původně princezně Elisabeth Françoise Marie de Ligne. Její nejkrásnější částí je schodiště. Ale největší výhodou je blízkost Martových polí. Ambasáda disponuje krásnou terasou s úžasným výhledem na Eiffelovku, a tak není divu, že si tady během voleb zřídila Česká televize studio s nepřekonatelným pozadím.

15, Avenue Charles-Floquet "M" – Duplex

6. RUE DAGUERRE

První pěší zóna v Paříži. Oáza klidu uprostřed rušného města. Bulvárem Saint-Michel se dostanete až ke známým lvům na place Denfert-Rochereau, což je velice rušné náměstí. A najednou po pár metrech uvidíte vpravo uličku bez aut. Najdete tu bary i občůdky se zeleninou, dříve tu prý bývaly i kryté trhy, ale ty musely ustoupit nové zástavbě. Bydlel jsem tu několikrát, hotely jsou čisté, poměrně levné a je tu naprostý klid. Za rohem měl ateliér Jiří Mucha. Uličku proslavila režisérka Agnes Vardová, která je označována za babičku francouzské nové vlny. V jejím prvním filmu – La Pointe Courte – hrál hlavní roli Philippe Noiret, který je pohřben na montparnasském hřbitově, jen malý kousek od rue Daguerre, kde bydlí režisérka. Je to takový červený domeček po pravé straně. Mimochodem, v nejznámějším filmu Vardové – Cléo od pěti do sedmi – hrála Daniele Delormová, která má galerii na druhé straně montparnassk

Rue Daguerre "M" – Denfert-Rochereau

7. GARE DE LYON

Jedno z nejhezčích nádraží, jemuž vévodí věž s téměř sedmimetrovými hodinami. Občas se sem přijdou podívat i ti, kteří nikam nejedou, zejména rodiče s dětmi, jež chtějí vidět vlaky TGV seřazené jak na startovním bloku. A Pařížané sem chodí večeret. Najdete tady kouzelnou restauraci Le Train Bleu z roku 1900 a její secesní interiér byl prohlášen za národní památku. Restaurace je poměrně noblesní a bez rezervace se nenajíte, mezi těmi, kteří chodili na nádraží večeret, byl Jean Gabin, Brigitte Bardotová či François Mitterrand. Milovníci vlaků si tady opravdu přijdou na své, každou chvíli něco přijíždí a odjíždí a lidé se většinou usmívají. Není divu, odsud se jezdí do Provence.

Place Louis-Armand "M" – Gare de Lyon

8. PASSY

To je Paříž minulosti. Všichni, kteří trpí "romantickou představou" o Paříži a jsou zklamáni tím, jak dnes vypadá Montmartre, by měli zajít sem. Jen kousek od turistického šílenství na Trocadéru začíná půvabná část města s dlážděnými chodníky, uličkami, typickými pařížskými občůdky, a hlavně úžasnou architekturou. Určitě si během procházky budete prohlížet domy jeden po druhém a říkat si, že tam byste chtěli bydlet. Je to místo, k němuž máme vřelý vztah. Jiří Mucha

bydlel v čísle 34 na quai de Passy, malíř Rudolf Kundera, který před několika lety zemřel, měl ateliér o kus dál, v čísle 48, rue de Passy. Vitka Kaprálová, jež si vzala několik měsíců před svou smrtí Jiřího Muchu, bydlela na kouzelném náměstíčku Alboni v čísle dvanáct. Chcete-li vědět o Passy více, přečtěte si *Podivné lásky*.

12, square Alboni "M" – Passy

9. PONT DES ARTS

Seine dnes překračuje více než třicet mostů a některé z nich jsou opravdu nádherné, například most AlexandreIII., zajímavý je také jeden z nejstarších pařížských mostů, Pont-Neuf, který "hrál" v nepříteliš povedeném snímku Milenci z Pont-Neuf s Juliette Binocheovou. Nejkrásnějším pařížským mostem je pro mě bezesporu ona "metafora nad Seinou", jak ji kdosi nazval – pont des Arts. Říká se jí také Passerelle des Arts, protože je čistě pro pěší. Svého času to byl první litinový most v Paříži a po rozsáhlé rekonstrukci ho otevřeli v roce 1984. V létě je to místo, kde se dá sedět až do rána, několikrát se mi to podařilo, naposledy, když hrála v Českém centru vynikající východočeská skupina Ostaš. Vzali jsme pak několik lahví vína a besedovalo se na mostě. V létě bývá most i časně k ránu úplně plný, hraje se tu na kytaru, zpívá, snídá. Před sebou vidíte špičku Ile dela Cité, pod vámi šplouchá Seina, a než si stačíte všimnout, tak se pomalu rozednívá ...

"M" – Pont-Neuf

10. BOULOŇSKÝ LESÍK – VE DNE

Nedivím se, že je bydlení v šestnáctém obvodu tak drahé. Přes den je lesík kouzelným místem. Můžete tu potkat stovky běžců, já jsem parkem projížděl mnohokrát na kole, je to hezké místo na víkendové procházky a romantické jsou pak vyjížďky na lodičkách po jezírku. Zejména v neděli je všude kolem spousta lidí. Jen jednou jsem jel na Roland Garros autem. Hodinu jsem kolem areálu hledal místo na parkování. Neuvědomil jsem si totiž, že je neděle a celá Paříž bude v Bouloňském lesíku. Za dva roky se stane toto místo významnou turistickou destinací. V jardin d'Acclimatation totiž bude dokončena naprosto fantastická stavba nadace Louise Vuittona podle projektu Francka Gehryho, podobná muzeu Guggenheim v Bilbao.

Bois de Boulogne

"M" – Porte Maillot nebo Porte Dauphine

II. KDE BYDLÍ SLAVNÍ

1. JACQUES CHIRAC – 7. OBVOD

Jacques Chirac hledal po svém odchodu z úřadu byt jen několik týdnů. Poskytla mu ho rodina Rafíka Harírího, bývalého premiéra Libanonu, zavražděného v únoru 2005. Byt má plochu 180 m², ale prostředí není nijak zvláštní. Na druhou stranu přes vodu je sice Louvre, ale nábřeží je poměrně hlučné. Uvnitř jsem samozřejmě nikdy nebyl, předpokládám tedy, že část oken velkého bytu vede do dvora. Bývalý prezident má svůj úřad hned za rohem, v rue de Lille. I jeho tady můžete potkat, protože se občas zajde podívat do obchodů s knihami, častěji je ovšem k vidění jeho žena Bernadette. Dům Jacquesa Chiraka najdete poměrně snadno. Před vchodem totiž stojí každý den dva policisté.

3, quai Voltaire "M" – Pont-Neuf

2. JEAN-PAUL BELMONDO – 6. OBVOD

Nejslavnější žijící francouzský herec všech dob nedávno dokončil film o muži a jeho psovi. Nelze úplně říci, že by Belmondo hrál sám sebe, ale ve snímku najdete řadu paralel s jeho reálným životem. Belmondo bydlí v rue des Saints-Peres, na St-Germaindes-Prés, a každé ráno vychází se svým psem z domu na hodinovou procházku. Předtím hodinu cvičí, aby se udržel ve formě. Následky mozkové mrtvice, kterou utrpěl před lety na Korsice, už téměř překonal, vydržel i náročné natáčení a teď už si užívá života. Natočil celkem 95 filmů a Muž a jeho pes bude poslední. Alespoň to tvrdí. Rád chodí do kina, takže ho můžete na St-Germain-des-Prés potkat dost často. Řadě mých známých se to povedlo, mně ještě ne. Přesnou adresu vám neprozradím, ale tady je alespoň malá nápověda. Jean-Paul Belmondo bydlí v té části ulice, která je mezi bulvárem Saint-Germain a Seinou. Sami uvidíte, že to není úplně nejpůvabnější pařížská ulice. Bydlel by tedy Belmondo za těchto okolností v normálním bytě, anebo spíše v domečku, který se tady označuje jako hôtel particulier?

"M" – St-Germain-des-Prés

3. MONICA BELLUCCIOVÁ – 20. OBVOD

Asi by nikdo neřekl, že se Monica Belluccionová usadí se svým manželem Vincentem Casselem právě tady. Je to jeden z nejméně zajímavých pařížských obvodů, ležící nedaleko hřbitova Pere-Lachaise. Místo většinou postrádá atmosféru, ulice jsou plné aut, všude velký rámus. Ale nikdo se tu nenudí. "Tady to nikdy nebude jako u metra Abbesses," prohlásila kdysi jedna známá zpěvačka a možná vystihla ten pravý důvod, proč si Monica Belluccionová vybrala právě tuto část města. Nikdo ji tu nepronásleduje a i tady najdete občas krásné příklady architektury typičtější spíše pro bulvár Hausmann. Můžete tu potkat i slavného fotografa Willyho Ronise, který se sice už špatně pohybuje, ale občas se ze svého bytečku vyjde podívat, co se děje venku. Za dva roky by mu mělo být sto let.

Boulevard Ménilmontant

"M" – Ménilmontant

4. ROMAN POLAŇSKI – 8. OBVOD

Slavný režisér bydlí v Avenue Montaigne, což je široká třída plná luxusních obchodů, drahých restaurací a také filmových sálů, kde se pořádají různé projekce. K Champs-Elysées je to kousek, k Seině také. Sousedem Polaňského je například režisér a producent Luc Besson či herec Vincent Perez. Hvězdy tu mají potřebný klid, ale když se chtějí rozšoupnout, mají kam jít. Barů označovaných jako "chic" je tu nespočet. Začínající herci a talentované herečky s různými ambicemi chodí často do baru Baron na avenue Marceau, Martin Scorsese či Mick Jagger tam prý zajdou, kdykoliv jsou ve městě. Roman Polaňski býval často k vidění v restauraci La Coupolea ve filmu Hořký měsíc situoval část děje na Montparnasse, dalo by se tedy soudit, že má pro tuto část města zvláštní slabost, ale nenechte se mýlit, na Avenue Montaigne žije už desítky let.

Avenue Montaigne

"M" – Franklin D. Roosevelt

5. MILAN KUNDERA – 6. OBVOD

Bylo by neetické, kdybych zveřejnil jeho přesnou adresu. Ale alespoň vás trochu navedu. Dlouhá léta bydlel tento dnes už francouzský spisovatel českého původu v rue Littre, kousek od Montparnassu. Když byli v Paříži na návštěvě moji přátelé z Reflexu, zašli jsme do této uličky na pivo a dotazovali se majitele baru, zdali mu jméno Kundera něco říká. "Musel bych vidět fotografii," odpověděl. Připojili jsme se telefonem na Internet, našli fotku spisovatele a ukázali mu ji. "Samozřejmě, toho znám, občas sem zajde a hodně kouří," dodal vítězoslavně. Pochybuji, že věděl, o čem mluví. Kundera v rue Littre už dlouho nebydlí. Není pravda, že nemá rád zemi, kde se narodil. Asi to bylo hlavně díky osobnosti brilantního českého

velvyslance v Paříži, Pavla Fischera, že se Kundera před nějakým časem rozhodl ambasádu navštívit. Spolu se svou ženou Věrou tři čtvrtě hodiny bavili svým vyprávěním celý zastupitelský úřad. Když ho potkáte na St-Germain-des-Prés a pozdravíte ho česky, celkem potěšen vám odpoví. Pokud jste ochotni čekat t v vám kavárnu hotelu Lutecia s výhledem ven.

"M" – Sevres Babylone

6. GÉRARD DEPARDIEU – 16. OBVOD

Šestnáctý pařížský obvod je místo, kde bydlí herci, producenti, ministři a majitelé velkých společností. Právě tady najdete největší byty v Paříži. Mnozí dali této části města přednost před samotným centrem hlavně z toho důvodu, že i když by rádi zůstali na St-Germain-des-Prés, u Lucemburské zahrady či v Marais, nikdy by tam nemohli mít tak velký byt jako tady. S nádhernou, třeba stometrovou terasou. Schválně se běžte podívat k bulváru Suchet za muzeum Moneta Marmottan. Tam na terasách domů uvidíte úplné zahrady. Depardieu není úplně ten případ, který potřebuje Bouloňský lesík k rannímu běhu jako ostatní. Bydlí v rue Leconte de l'Isle v části Paříže, která vypadá téměř jako samostatné městečko ve městě, se spoustou kaváren, restaurací a barů. Nedaleko se hraje tenis na Roland Garros, hned vedle je proslulý Parc des Princes, kde předvádí hru, již považuje za fotbal, nešťastný pařížský klub PSG. V šestnáctém obvodu mají dále své rezidence například Valéry Giscard d'Estaing, ministr sportu Bernard Laporte či Adriana Sklenaříková.

Rue Leconte de l'Isle "M" – Église d'Auteuil

7. ANNIE GIRARDOTOVÁ – 4. OBVOD

U nás velmi známá herečka bydlela dlouhá léta nedaleko Champs-Élysées. Poté, co u ní propukla Alzheimerova choroba, přestěhovala se ke své sestře vedle jednoho z nejkrásnějších pařížských náměstí – place des Vosges. Najdete tu zvláštní směs lidí, šéfy podniků, herce, intelektuály a "nové zbohatlíky". Marais je v každém případě ideální místo na procházky, o barech La Perle či Le Progres se vyprávějí legendy a potkáte tu řadu lidí, kteří vám budou připadat povědomí. Bývalý ministr kultury Jack Lang bydlí přímo na slavném náměstí, nedaleko pak například režisér François Ozon, módní návrhář Karl Lagerfeld, herečka Miou-Miou a nový domov zde našla i autorka Persepole Marjane Satrapiová.

Place des Vosges "M" – St-Paul

8. CATHERINE DENEUVOVÁ – 6. OBVOD

Byt této nepříliš vřelé paní, která kdysi přijela i do Karlových Varů, aby tam nezanechala nejlepší dojem, zná každý. Jsou to ta velká okna naproti kostelu na náměstí St-Sulpice. Není tomu tak dlouho, co herečka přijela z jednoho festivalu, postavila si na chodbu kufry, jeden odnesla dovnitř, a než se vrátila, zmizela jí kabelka s kapesným – čtyři tisíce eur. Jinak je to ovšem bezpečná a velmi hezká část Paříže. Svůj byt tady má i Umberto Eco, ateliér ilustrátor Malého Mikuláše Jean-Jacques Sempé – jsou to ta modrá vrata hned vedle kavárny dela Mairie, kde jsem se poprvé setkal s Martinou Skalou, jejíž styl je Sempému dost podobný – jak napsaly i francouzské listy. Poté, co se v kostele St-Sulpice točila Šifra mistra Leonarda, se kolem motá hodně amerických turistů. Určitě se tady zastavte, je to místo, kde se odehrávala řada epizod ze slavných Tří mušketýrů, a hlavní hrdinové bydleli všude kolem náměstí.

Rue du Vieux-Colombier "M" – St-Sulpice

9. PIERRE RICHARD – 18. OBVOD

V trojúhelníku mezi ulicemi Martyrs, Trudaine a Chaptal bydlí řada herců a lidí od filmu. Nedoléhá sem blázinec Montmartru, i když kopec je opravdu na dosah ruky. Umělci si tady žijí svým vlastním životem a potkávají se víceméně náhodně, anonymita prostředí jim to umožňuje. Navíc je to překvapivě klidné místo, kde některé ulice svým nízkým

provozem připomínají pěší zóny. Tuto část Paříže zná dobře Miloš Forman, bydlí tu totiž jeho přítel, scenárista Jean-Claude Carriere. Zajděte se sem podívat, jsou tu nádherná místa, o nichž jste nikdy neslyšeli.

Rue des Martyrs "M" – Pigalle

10. JEAN RENO

Hned za okruhem kolem města, severozápadním směrem, najdete samostatné městečko, kde byl dlouhá léta starostou Nicolas Sarkozy, jenž prodává byt na Ile dela Grande Jatte, což je ostrůvek uprostřed Seiny. Je to velmi bohatá buržoazní čtvrť prominentních lidí, jakási pařížská Ořechovka. Tady bydlí ti, kteří mají rádi luxus, prostor, zeleň a zároveň nechtějí mít daleko do města. Najdete tu do značné míry uzavřenou společnost úspěšných lidí. Mnoho z nich tu můžete potkat třeba zrovna na trhu. Už dlouhá léta tu mají domov Sophie Marceauová, Dominique Strauss-Kahn (ten je ovšem zrovna ve Washingtonu), Jacques Attali, Mireille Mathieu, inspektor Moulin – Yves Renier – či šéf jedné z největších komunikačních společností Martin Bouygues, on a Reno jsou blízcí přátelé Sarkozyho. Jean Reno tu bydlí řadu let, i když v poslední době tráví stále více času ve svém domku v Provinci. Ale potkat ho tu můžete, nijak se neschová.

Neuilly "M" – Pont de Neuilly

III. KDE SLOŽIT HLAVU

1. HÔTEL DE NESLE

Neuvěřitelný hotel přímo v srdci St-Germain-des-Prés. Majitelkou je Renée Busierová, původem z Alžírka. V hotýlku jsem kdysi bydlel v zimě, kdy nebylo úplně plno, a tak mi paní domu navrhla, že si mohu vybrat pokoj, a ukázala mi v knize jejich obrázky. Je jich celkem dvacet a všechny jsou něčím zajímavé. Jsou vymalovány podle jednotlivých motivů, najdete tady pokoj Moliere, Orientalisme či Notre-Dame de Paris. Nejzajímavější je ale Hamman, s arabskými freskami a koupelnou, kterou nemají všechny pokoje. Kouzelná je ovšem zahrádka, kde můžete trávit celé dny. "Občas se stává, že někteří hosté ani neopustí hotel. Sednou si na zahrádku, zapálí si a celé hodiny si tam povídají," prozrazuje mi Renée. V hotelu nejčastěji potkáte americké "baťůžkáře", kteří si hrají na Kerouaky s přesvědčením, že mají literární sklony. Poznáte to tak, že dlouhé hodiny na zahradě něco sepisují. "Bydlela tady řada umělců, měsíc tu strávily sestry Hemingwayovy, s nimi byla legrace, měly dost peněz na lepší hotely, ale tady se jim líbilo. Často přinesly na recepci gin," vzpomíná Renée. Hôtel de Nesle má jenom jednu hvězdičku, ale svou atmosférou by si jich zasloužil několik. Je pro lidi, kteří dávají přednost zážitkům před pohodlím. Jak mi řkala Renée: "Ti, kdo přijedou s kufrem, tady obvykle dlouho nezůstanou."

7, rue de Nesle "M" – Odéon

2. HÔTEL DES GRANDES ÉCOLES

Nikdy byste neřekli, že takový hotel můžete najít v Paříži. Vystoupíte na stanici metra Cardinal-Lemoine a stoupáte do kopce. Ještě před tím, než dojdete k číslu 74, kde bydlel Ernest Hemingway, všimnete si po levé straně nenápadné cedule, upozorňující na hotel. Když vstoupíte dovnitř, nevěříte vlastním očím. Před vámi se otevře kouzelný dvorek plný květin. Bydlíte vlastně v zahradě. Za tu cenu nemůžete v Latinské čtvrti sehnat lepší hotel, pokoje jsou čisté, možná trochu "babičkovské", takže tu chybějí už jen sošky jelenů, ale nic vám tu neschází.

Jedinou nevýhodou je, že se pověst hotelu rychle šíří, proto je nutné rezervovat si pokoj, kterých je tu 51, dlouho dopředu. Několikrát jsem ho zkoušel rezervovat přátelům, ale když jsem volal měsíc před jejich příjezdem, bylo už pozdě. Troufám si tvrdit, že si hotel neužijí snad jen alergici na jaře.

75, rue Cardinal-Lemoine

3. FAMILIA HÔTEL

Nádherný hotel kousek od Seiny, vyšší patra mají výhled na Notre-Dame. Na balkónku si můžete dát kávičko. Vlastníkem je už dvacet let Eric Gaucheron, hotel vedl už jeho otec a předtím děda, jenž do Paříže přišel z oblasti Loiry. Pokoje mají neuvěřitelný charakter a na zdech jsou fresky, které dělal někdy kolem roku 1995 absolvent Beaux-Arts Gerold Prit-chord, najdete na nich typické pařížské dominanty, včetně hotelu Crillon. Dům z roku 1875 je pečlivě udržovaný, všude je neuvěřitelně čisto. Hotel má dvě hvězdičky, ale klidně by mohl mít o jednu více. To už by ale nebyl tak levný. Jednolůžkový pokoj pořídíte za 81 eur, dvoulůžák je o deset eur dražší, chcete-li balkon, musíte už přidat třicet eur, ale pořád je to výborná cena. O hotelu mi řekl výtvarník Adolf Born. "Dlouhá léta jsme se ženou jezdili do Paříže a bydleli jsme vždy jenom tady. Moc se nám tu líbilo a nechtěli jsme ho měnit," prozradil mi.

11, rue des Ecoles "M" – Cardinal-Lemoine

4. HÔTEL MODERNE DU TEMPLE

- nejlepší "deal" v Paříži. Za tuto cenu nemůžete najít lepší hotel. Majitelem je Slovák, pokoje jsou malé, ale poměrně čisté, hotýlek leží jen kousek od náměstí Republiky, v malé uličce. Je tu absolutní klid přesto, že jste jen kousek od rušného náměstí, kde se často demonstruje, a na druhou stranu to máte jen pár kroků do čínské čtvrti. Na internetových stránkách máte odkazy i ve slovenštině, jezdí sem hodně našich turistů, ale ještě více slovenských. Raňajky stojí 4,50 eura. Jediným problémem je výtah, pokud máte pokoj hned vedle něj, moc se nevyspíte. Pokoje jsou se záchody nebo bez. Ten nejlevnější pořídíte už od 32 eur, což je na Paříž, a hlavně na tu lokalitu téměř neuvěřitelná cena. Bydlel jsem tu několikrát, v poslední době mě známí, kteří tu zůstali na noc, upozorňovali, že je zde méně čisto než dříve, ale pořád ještě je to místo, kde šváby nenajdete, což je v Paříži co říct.

Rue d'Aix "M" – Goncourt nebo République

5. HÔTEL SAINT-ANDRÉ-DES-ARTS

Návrat do sedmnáctého století. Přesně tak starý je tento neobyčejný hotýlek, který se krčí jen kousek od kouzelné rue de Buci. Co vás nejdříve udeří do očí, jsou dřevěné sedačky v hotelové "lobby". Jako kdyby z nějakého starého kina odnesli celou jednu řadu. Jenže ráno si na ně sednete, před vás přinesou dřevěné stolečky a můžete s chutí posnídat. Hotel má jenom jednu hvězdičku, ale atmosféru za dvě další. Pokoje jsou čisté a téměř všechny mají dřevěné trámy – jako v Normandii. Televizi byste marně hledali. "Majitel před nějakým časem přemýšlel, zdali změnit svůj postoj, ale nakonec se rozhodl, že ne. Myslím, že to, co můžete vidět kolem sebe, je takové divadlo, že je zbytečné, abyste čučeli na televizi," řekl mi Fred, který v hotelu pracuje jako recepční už devět let. Lépe položený hotel v Paříži asi nenajdete, jste uprostřed veškerého dění. Pokoj je třeba si rezervovat hodně dopředu, na jaře tak měsíc, pokud se chcete vydat do Paříže v létě, raději dva. Pokoj pro dva stojí přijatelných 89 eur, pokud jste sám, dostanete pokoj za 69 eur. Když jsem tady bydlel, chodil jsem ráno běhat do nedaleké Lucemburské zahrady a pak si dal kafe v kavárně Le Conti hned na rohu. Vyjdete-li z hotelu směrem k St-Michelu, budete mít za chvíli po levé straně obchod Mondial Art – je to nejlepší prodejna plakátů z celé Paříže.

66, rue Saint-André-des-Arts "M" – Odéon

6. HÔTEL MONTALEMBERT

Tímto hotelem jsem vás chtěl jen poškádlit. Tady byste mohli bydlet, jen kdyby vás vyslala hodně bohatá firma a všechno vám platila. Nejlevnější pokoj stojí 370 eur, to ani pro dva není pakatel. Ale je to jeden z nejsobitějších hotelů v celé Paříži.

Na rekonstrukci byly vynaloženy milióny dolarů, každý pokojík má svůj charakter a je něčím zajímavý. V Paříži najdete ještě výrazně dražší hotely s luxusem, jež neoceníte. Tady je všechno, jak má být. Je odtud všude blízko, a pokud si chcete dopřát jednou za život opravdu exkluzivní výlet do Paříže s bydlením v dražším hotelu, je to ta nejlepší volba. Navíc tady můžete potkat řadu filmových hvězd i nejrůznějších politiků, salónky hotelu jsou totiž často využívány i jako místo pro rozhovory. Několikrát za rok pobývá v hotelu i britský spisovatel Peter Mayle, který svými knihami tak proslavil Provence. Je to jediné místo, kde v Paříži bydlí, je zvyklý jezdit sem se svou ženou už dlouhá léta. "Hotel mi kdysi doporučili přátelé, byl trochu dražší, než jsem čekal, ale řekl jsem si, že ušetřím jinde," vysvětlil mi během našeho setkání v Provinci. V knize Honba za Cézannem pak dokonale popisuje jeho interiér a jednu dramatickou zápletku situoval do nedaleké Belmondovy ulice Saints-Peres. Že tam bydlí slavný herec, ale nevěděl.

3, rue de Montalembert "M" – rue du Bac

7. HÔTEL MISTRAL

V tomto hotelu kdysi bydlel Jean-Paul Sartre a Simone de Beauvoirová. Měli dva oddělené pokoje. Schází se tu velice různorodá společnost. Jsou tu lidé, kteří do Paříže jezdí za prací a bydlí tu každý týden, řada lidí se sem pravidelně vrací, jako mexická básnířka Lina Perónová, jež sem přijíždí jednou do roka. Nejlevnější pokoje okupují zpravidla mladí angličtí baťůžkáři, ale protože hotel má smlouvu s jednou charitativní organizací, některé pokoje jsou vyhrazeny pro děti, jež nemají střechu nad hlavou. Hotel má jen jednu hvězdičku, protože je bez výtahu a některé pokoje mají sprchu na chodbě. Snídat můžete na hezkém dvorečku, kde je v létě příjemný chládek. Už rok pracuje v recepci hotelu sympatická Tereza z Ústí nad Labem, když se na ni odkážete, dostanete slevu. Pokoj pro jednu osobu stojí 61 eur, když řeknete, že znáte Terezu, platíte 52 eur. Výborná cena na takovou lokalitu. Čechů tam zatím moc neměli.

24, rue Cells "M" – Gaîté

8. VILLA DAUBENTON

Spíše rezidence než hotel. Vhodné pro ty, kteří mají rádi jisté pohodlí. Pokoje jsou malebné a čisté s výhledem do zahrady, což je v Paříži velmi neobvyklé, proto si ho rezervujte hodně dopředu. Kapacita není velká a místo je to velmi oblíbené. I proto, že leží jen kousek od rue Mouffetard.

34, rue de l'Arbalette "M" – Censier-Daubenton

9. HÔTEL FLAUBERT

Hotel je pozoruhodný svým patiem neboli vnitřní zahradou. Máte pocit, že jste uprostřed přírody. Pokoje nejsou zrovna veliké, ale okna směřují buď na ulici, nebo do vnitrobloku, kde jim přítomnost zahrádky dodá zvláštní kouzlo. Zajímavé jsou i dřevěné schody, jež vedou do patra. Pokoje jsou nejhezčí právě tam. Ulice je celkem klidná a její výhodou je blízkost slavných Champs-Élysées, kam to máte pěšky za deset minut. Hotel doporučuji všem, kteří přijíždějí do Paříže na nějaký seminář či kongres – do Kongresového paláce na Porte Maillot je to opravdu kousek. Navíc, cenově je hotel výhodný, občas tu mají "promo", kdy pokoj pro dva stojí devadesát eur.

19, rue Rennequin "M" – Ternes

10. PICARD

Velmi sympatický hotel za vynikající cenu, neboť celá oblast Marais je poměrně drahá. Sympatický personál přispívá k příjemné atmosféře. Kousek od hotelu je internetová kavárna Web bar, nedaleko Picassovo muzeum a také palác l'hôtel de Rohan s pozoruhodným dvorem, kde se točila řada důležitých scén filmu Šakal, které se odehrávaly v Elysejském paláci. V

hotelu jsou některé pokoje – sprcha a toalety na chodbě – opravdu velmi levné, proto zde potkáte hodně baťůžkářů. Všude je však čisto a nemáte tady pocit jako v jiných hotelích na podobné cenové úrovni, že musíte okamžitě vypadnout. Nebude vám tu zle.

26, rue de Picardie "M" – St-Sébastien Froissart

IV. KDE SE NAJÍST

1. LA CHOPE DU CHÂTEAU ROUGE

V pátek a v sobotu večer tu servírují zdarma kuskus a škeble s hranolkami. Jestli nevěříte, tak se tam běžte podívat. Není to samozřejmě nijak kouzelná čtvrt', jen o kus dále najdete stanici metra Barbes Rochechouart, což je místo, kterému se raději vyhněte. Ale tato restaurace je blíže k Montmartru. Kdysi mě tam pozvala moje známá Natasha, což je navzdory jménu čistokrevná Francouzka. Nevěřil jsem jí, že se tady jí zdarma. Platíte pouze nápoje, ale pokud si nechcete objednávat, nemusíte. Pokud nemáte řízeň, nikdo vás k ničemu nutit nebude. Vyrazili jsme takhle v podvečer a chytili poslední volná místa u stolu. Restaurace byla plná. Čekali jsme asi půl hodiny a pak to začalo. Přinesli velkou mísu a z ní začali nandávat kuskus. Byl naprosto vynikající a každý dostal plný talíř. A ještě jste si mohli říci o nášup. La Chopeje zejména kolem Montmartru dobře známa, takže pokud i vy chcete ochutnat výborný kuskus zdarma, přijďte raději dříve.

40, rue de Clignancourt "M" – Anvers

2. CAVE LA BOURGOGNE

Rozhodně moje nejoblíbenější restaurace. Když se bývalý šéf Českého centra, proslulý Michael Wellner Pospíšil, dozvěděl, že bydlím na rue Mouffetard, první, co řekl, bylo: "Tam dole je skvělá restaurace – CaveLa Bourgogne." Chodím sem minimálně jednou týdně a dávám si pořád totéž: Salade Complete. Žádný lepší jsem nikdy nejedl. Kromě normálního salátu ve velké míse najdete opékané brambory, olivy, topinku s vajíčkem, sýr a nevím co ještě. Za deset eur neuvěřitelné pochutnání. Z terasy vidíte fontánu a náměstíčko na Mouffetardu s trhy. Interiér zaujal i režiséra Stevena Spielberga, který tu natáčel jednu důležitou scénu filmu Mnichov. Obsluha je velmi příjemná a často se s vámi dá do řeči. Pokud mě budete se salátem následovat, doporučuji sklenku Bourgogne Passetoutgrains.

144, rue Mouffetard

"M" – Censier Daubenton

3. CAFÉ DE LA TOURELLE

Restaurace je součástí jednoho z nejstarších domů v Paříži a svůj název dostala podle kulaté věžičky. Když se v okolí Českého centra výrazně zhoršila kvalita jídla, začali jeho zaměstnanci hledat něco dobrého a cenově přijatelného. Tehdy našel Michael Wellner Pospíšil na stole seznam levných hospod, který jeho zástupkyně Jitka de Préval koupila od nějakého bezdomovce. Všechny uvedené restaurace Michael poctivě vyzkoušel a jako první navštívila Tourelle, kde si opravdu pochutnal. Majitel ho ale moc nebral, což mělo zjevnou příčinu. Chodili sem totiž jen štamgasti.

A Michael se rozhodl stát se jedním z nich – on sám i celé České centrum se stali privilegovanými zákazníky, a to natolik, že jim tam dokonce rezervovali stůl, což je jinak naprosto neobvyklé. Od majitele Roberta pak začal dostávat vína k vánocům a na oplátku mu dával nejlepší moravská vína ze soutěží českých vín organizovaných centrem. S Michaelem jsme si tu vychutnali oblíbená játra na portském, bylo úplně plno, ale Robert pro nás přece jen našel stůl. Vynikající kuchyně, skvělá atmosféra.

5, rue Hautefeuille "M" – Saint-Michel

4. GRÉGOIRE DE TOURS

Tady dělám výjimku. Nevybírám konkrétní restauraci, ale celou ulici. Musíte se tu zastavit. Přímo v srdci St-Germain-des-Prés totiž najdete místo, kde se spolehlivě naobědváte či navečeříte za velmi příjemné ceny. Samozřejmě že je tady hodně turistů a žádná z restaurací nemá tři hvězdičky Michelin – ani na ně neaspiruje, ale to vám vadit nebude. V této jediné ulici se můžete najíst na celkem patnácti místech – nechybí restaurace indická či italská, ale většinou převažují ty francouzské, i když na majitelích je poznat, že pocházejí spíše ze zemí Maghrebu. Což samozřejmě vůbec nevadí. Menu jsou si hodně podobná, většinou se dobře a rychle najíte za 12 eur, z restaurací mohu osobně doporučit zejména La Taverne.

Rue Grégoire de Tours "M" – Odéon

5. BRASSERIE BOFINGER

Tady se oslavuje hlavně maturita a další úspěšné školní výsledky. V prvním patře restaurace je až sto míst, a proto se právě tady v širším rodinném kruhu slaví významné studijní události. Chodí se sem především se společnostmi, pokud jste sám, najezte se jinde. Je to první alsaská restaurace v Paříži, založená v roce 1864, apřesto, že tu dostanete všechno, na co si vzpomenete, chodí se sem zejména na mušle a mořské plody. Navíc můžete obdivovat i nádherný secesní interiér. Byl jsem tu několikrát, ale nezapomenutelný byl večer s dlouholetým redaktorem Svobodné Evropy a novinářským doyenem v Paříži Jiřím Slavičkem a Radkou Markovou, která byla tehdy zpravodajkou ČTK v Paříži. Přinesli nám tak obrovský talíř mořských plodů, že jsme přes něj na sebe neviděli. Trvalo nám dobré dvě hodiny, než jsme ho spořádali, a Jirka k němu objednával v desetiminutových intervalech láhve vynikajícího bílého. Když jsme to do sebe neschopni slova konečně dostali, pronesl jednu ze svých typických vět: "A teď bychom si mohli dát něco k jídlu."

7, rue de la Bastille "M" – Bastille

6. LE FOYER VIETNAMIEN

Naprosto praštná restaurace. Jídlo je tak dobré, že na nějaký čas zapomenete na francouzskou kuchyni. Mají tady bláznivou otevírací dobu – dvě hodiny přes poledne a potom od 19 do 22. Jinak zavřeno. Vypadá to tady jako v závodce. Posadí vás ke stolu, vymění papírový ubrus za nový, v mžiku je u vás číšník ve vytahaném svetru, napíše si objednávku, za dvě minuty máte polévku, chvíli nato další jídlo. Žádné zdržování, venku čekají další. Platí se tak, že jdete k pultu, ukážete, u jakého stolu jste seděl, za odměnu dostanete účet připevněný magnetem k tabuli a za dvacet pět minut od příchodu se můžete zase poroučet. Je tu pořád plno, ale jde to rychle. Sem se nechodí na pracovní večere, tady se hlavně jí. Jídlo je neuvěřitelně zdravé, samá zelenina a bylinky. Menu, jehož součástí je polévka saigonnaise, kterou si dávám pokaždé, či hanoienne a potom jedno z dalších pěti jídel – já mám nejradyji "kuře pěti vůní" -, vás přijde na 8,20 eura. Co dodat. Neopakovatelná zkušenost. Pokud chcete zkusit jinou než francouzskou kuchyni, máte skvělou příležitost. Nebudete litovat.

80, rue Monge "M" – place Monge

7. POLIDOR

Málem bych zapomněl, upozornil mě na ni nedávno David Steinke. Tiskového radu z ambasády tam vzal před časem průvodce po restauracích Jiří Slaviček. Poprvé jsem tady byl asi před pěti lety, naposledy před týdnem. Je to typická pařížská restaurace, která si udržela po dlouhá desetiletí svůj charakter. Založena byla v roce 1845, chodili sem Verlaine, Joyce i Hemingway, častým hostem tu byl i Julio Cortazar, autor jedné z nejzajímavějších knih o Paříži vůbec. Jídlo je naprosto vynikající, a pokud dáte dopředu vědět, můžete se podívat i do samotné kuchyně. Servírky tu pracují i dvacet let, David mi říkal, že kdesi v restauraci mají i jejich fotografie, jak před dvaceti lety vypadaly, ale zatím jsem je neobjevil.

Číšník, s nímž jsem se dal do řeči, kroutí už osmnáctý rok. Všichni jsou pečlivě upravení. Majitel André Maillet jezdí osobně dvakrát týdně na trh do Rungis kontrolovat zeleninu, která se nakupuje. Ceny jsou na tu kvalitu slušné, ale můžete si zde dát i Château Petrus za dva a půl tisíce eur. Dobrá restaurace se také pozná podle toho, že k jídlu nedávají jen tak obyčejně bagety.

Schválně ji ochutnejte.

41, rue Monsieur le Prince

"M" – Cluny-La Sorbonne

8. AUX PETITS CHANDELIERS

Další z restaurací, již mi ukázal Jirka Slavíček, zcela výjimečná pařížská postavička, která když vás pozve na večeři, tak si rovnou vezměte druhý den v práci volno. Jirka má několik oblíbených restaurací a kaváren (třeba La Rhumerie, kam chodil s P. Tigridem), takže je brzy zná celá česká komunita žijící v Paříži. V této restauraci, které nikdo neřekne jinak než RÉUNION, je skvělá kreolská kuchyně za dobrou cenu. Místa je tam málo a vždy bývá plno, ale je to zážitek. Díky Jirkovi sem chodí další Češi a zvou sem své známé, kteří zrovna přijeli z rodné země. Personál restaurace je nesmírně přátelský, dcera majitele zná Prahu, protože se vdala do Vídně. Občas se to tady zvrhne v živou zábavu. Dobře posilnění, a hlavně skvěle naladěni pak odcházíte po rue Daguerre, kde zejména na začátku ulice najdete několik příjemných barů, neboť domů se vám ještě nechce. A s Jirkou se tam brzy ani nedostanete.

62, rue Daguerre *"M" – Denfert R*

9. POMZE

"Jablečnou" restauraci založil Daniel, který předtím žil šest let v České republice, před čtyřmi roky. Do Paříže si přivedl i svou ženu Marcelu, původem z Liberce, a oba tak řídí zcela unikátní místo, jehož součástí je obchůdek nejrůznějších produktů z jablek, včetně vynikajícího calvadosu, a samozřejmě restaurace. Na jídelním lístku, který se mění jednou za tři měsíce, je spousta "jablečných vychytávek". Prostředí je kouzelné, chodí sem stálá klientela a občas zabloudí i nějaký turista. Personál je snad až na Tonyho velice milý. Máte pocit, že jste v prvotřídní pařížské restauraci, skvělému jídlu odpovídá i cena. Možná trochu vyšší, ale to je známkou kvality.

109, boulevard Hausmann

"M" – Miromesnil

10. LE CHALET DU 8EME

Horská chata uprostřed ulice plné právníků a bohatých firem, jejíž teplo na vás dýchne už u vchodu. Neuvěřitelně útulná restaurace, obložená dřevem, má dvě patra. To spodní je zásluhou pohodlných křesel snad ještě příjemnější než horní. U vchodu vás přivítají lyže a díky celkové atmosféře máte pocit, že jste na nějaké horské boudě. Všimněte si stolečku s dvěma židlemi u okna hned vedle dřevěných schodů, tomu říkám romantické místečko. Specialitou restaurace jsou crepes a galettes. Jako polední menu za příjemných dvanáct eur si můžete dát slanou palačinku, potom sladkou a navrch dostanete ještě sklenku cidru. Milé místečko, které si dělá trochu legraci z přísného okolí.

8, rue du Commandant-Riviere

"M" – St-Philippe du Roule

V. NEZAPOMENUTELNÉ KAVÁRNY

1. ANGELINA

Jednoznačně nejlepší horká čokoláda v celé Paříži. Vůbec nejlepší, jakou jsem kdy měl. Osmdesát procent lidí, kteří sem přicházejí, jde najisto. Nechtějí nic jiného než onu sladkou pochoutku, jíž se nic nevyrovná. Když jsem tam byl naposledy, stála 6,30 eura. Ale nebudete litovat. Přinesou vám ji v jakési misce a k ní dostanete ještě jednu – plnou šlehačky. V čokoládě je možná až osmdesát procent kakaa, a kdybyste si ji neředili tou šlehačkou, tak ji snad nemůžete ani polknout. Interiér je ve znamení pokusu o secesi, kouzelné jsou ale zejména záchody v prvním patře – jsou tak čisté, že byste si tu čokoládu mohli dát klidně i tam. Bývá tady vždy plno, občas musí fronta čekajících až na chodník, ale jde to celkem rychle, zvláště když většina lidí tady nechce jíst. Chce jen ochutnat tu skvělou věc, o níž tolikrát slyšeli.

226, rue de Rivoli "M" – Concorde

2. LE QUÉBEC

Nejlepší kavárna na "dojžd'ku". V pátek večer se hraje v nedalekém Českém centru jazz. Jednou za týden si tam dávají sraz Češky a Češi, již v Paříži studují, pracují či hlídají děti. Zbytek tvoří Francouzi, kteří tam chodí balit české dívky a zpravidla se jim to daří. Zejména studentky na půlročním programu Erasmus si obvykle během několika týdnů najdou nějakého Francouze a jsou s ním až do konce semestru. Pak se s ním čestně rozejdou. Těm, jimž se poté, co správce Jarde nekompromisně rozevře ruce a po skončení produkce vytlačí svým pluhem zbylé osazenstvo ven, nechce ještě domů, nabízí Le Québec oázu radosti. Jsou tady snad až do rána, majitel vám na požádání zazpívá a s pokročilou hodinou se tady i tančí. Jste uprostřed St-Germain-des-Prés, před sebou vidíte honosnější kavárny Café du Magot či Café de Flore, kde ale určitě není taková legrace. Potkáte tu spoustu zajímavých týpků a někdy tu můžete narazit i na bezdomovce Jeana-Marka, který už dvacet let bydlí na chodníku bulváru St-Germain a letos kandidoval na radnici.

Rue Bonaparte "M" – St-Germain-des-Prés

3. LE BARON ROUGE

Zcela ojedinělý bar pár kroků od proslulého trhu na náměstí Aligre, kam byste se měli alespoň jednou vypravit, protože tady dostanete možná nejlevnější ovoce a zeleninu v celé Paříži (trh není jen v pondělí), všichni prodavači jsou arabského původu, a když na konci trhu jdou radikálně s cenou dolů a vzájemně se překřikují, máte pocit, že jste na fotbale. V Marseille, ne v Lužnicích. Lehce po poledni se řada lidí, hlavně ale starousedlíci, zastaví právě v Baronu, takže tam není k hnutí. Vyberte si proto raději jiný den. Bar má skvělou atmosféru, celou jednu stěnu tvoří láhve vína, a hlavně soudky. Můžete si ukázat, na který chcete, a dostanete skleničku i za necelá dvě eura. Víno je ovšem stále vynikající. Servírují tu topinky, výborné sýry, a zejména paštičky, jež k vínu dobře chutnají – aby tady měli špatné věci, když je trh za rohem. Jen pár metrů odtud měl dlouhá léta ateliér Antonín Sládek, který ilustroval Muchovy Podivné lásky.

1, rue Théophile-Roussel

"M" – Ledru-Rollin

4. CAFÉ DE LA MER A BOIRE

Jedna z intelektuálně nejživějších kaváren v Paříži. Často se tu pořádají různé debaty, čtení z knih, tematické večery, ještě častěji jsou tu večer koncerty, zejména jazzové. Právě tady byly poprvé vystaveny karikatury Mohameda, jak je přinesl týdeník Charles Hebdo. Na osazenstvo kavárny poté zaútočili výrostci, kteří protestovali proti zesměšňování muslimů. To však nebyl cíl výstavy, ostatně v rámci svobody slova je tady prakticky každý večer někdo zesměšňován. Kavárna leží na

nádherném místě, jen kousek od pověstného "výhledu" na Paříž, nad parkem Belleville. Kavárnu nám ukázal Dan Ryšávka, pracující pro francouzskou státní správu a bydlící za rohem. Dokonce tu slavil narozeniny. To Honza Šibík, když kavárnu fotil, málem neodešel po svých. Nepadl do oka jednomu bývalému boxerovi, naštěstí se ho v kavárně zastali.

1-3, rue des Envierges "M" – Pyrénées

5. LE FUMOIR

Ideální kavárna po vyčerpávající návštěvě Louvru. Přesně takhle vypadá místo, které se označuje jako chic. Mají tady velmi zajímavý výběr whisky, což prozrazuje početnou britskou klientelu. Noviny a časopisy včetně těch zahraničních jsou volně k dispozici ke čtení. Vysokými okny můžete pozorovat ruch na ulici a v létě se těšit ze zahrádky. Tady budete mít pocit, že jste v literární kavárně. Dávají si tu schůzky šéfredaktoři, filozofové a "lepší" turisté, kteří sem nepřišli nakupovat, ale "honit" atmosféru. Prostředí je velmi elegantní, decentní, klidně tu můžete dvě hodiny psát na počítači, tvářit se, že dokončujete román, a číšníci vás nebudou ponoukat, abyste si dali třeba ještě jednu kávu. První místnost je velká asi jako kavárna Louvre v Praze na Národní, ale druhá je ještě zajímavější. Tři tisíce knížek vás obklopují kolem dokola a za depozit 4,60 eura si můžete půjčit, jakou chcete. Přinesete-li si nějaké vlastní, tak vám je vymění. Z výše uvedeného by se mohlo zdát, že atmosféra je téměř studentská, ale není tomu tak. Všude kolem sebe vidíte vážné čtenáře, často dokonce v obleku.

6, rue de l'Amiral-Coligny

"M" – Louvre-Rivoli

6. L'ÉTÉ EN PENTE DOUCE

Romantický Montmartre. Přesně pod schody, které vedou k Sacré-Coeur. Na první pohled vás zaujme hezká terasa a pestrobarevné židličky a stoly. Občas sem zabloudí turisté, ale pořád je tady hodně starousedlíků, kteří se v létě vyhřívají na prosluněné terase. Ještě nikomu jsem nedoporučil, aby se na Montmartru ubytoval či aby tam trávil více času, než je nutné. Ale abych byl spravedlivý, i tady se stále ještě najdou hezká místa, jež pro mě představují zejména ona romantická schodiště. Tato bývalá boulangerie, dnes restaurace, se vklínila právě mezi dvě schodiště, proto ji musím zmínit. Chcete-li se někde na Montmartru posadit, zkuste to tady.

23, rue Muller "M" – Château Rouge

7. CAFÉ DE LA PAIX

Tak to je exkluzivní pražský Louvre v Paříži. Tady si dávají schůzky spisovatelé, novináři, umělci, tady se řeší obchody, ale lze se tu zastavit i po nějakém představení v nedaleké opeře. Je to exkluzivní místo, možná trochu dražší, ale kafičko si určitě dovolit můžete. Celá kavárna je prosklená, takže je odtud nádherný výhled. Je součástí hotelu Grand Hôtel Inter Continental, kde se točila řada filmů, jsou s ní spojeny osobnosti jako Oscar Wilde či Marlene Dietrichová a právě odsud se vysílal první přímý televizní přenos mezi Paříží a New Yorkem za přítomnosti Maurice Chevaliera či Henriho Salvadora. Opravdu velmi hezké místo, k němuž mám zvláštní vztah. Právě tady se jednoho jarního dne roku 1959 sešli René Goscinny a Jean-Jacques Sempé a vymysleli ona báječná dobrodružství Malého Mikuláše.

Place de l'Opéra a boulevard des Capucins "M" – Opéra

8. CAFÉ DE L'ESPLANADE

Zastavím se tu obvykle několikrát za rok, ale pokaždé po předvánočním koncertě v Invalidovně. Je to krásná kavárna spojená s restaurací, křesla mají červenou barvu, světlo je tlumené, trochu to vypadá jako "sadamaso". Ze širokých oken vidíte Invalidovnu a širokou plochu před ní. Pokud chcete potkat známé francouzské politiky, tak je to nejlepší místo.

Nedaleko je totiž palais Matignon, kde sídlí premiér, Národní shromáždění a ministerstvo zahraničí. Sem běžte, když si chcete dát kafe na nějakém místě, z něhož dýchá luxus a moc. Často sem chodil Nicolas Sarkozy (před tím, než se stal prezidentem), je to oblíbená restaurace současného předsedy Mezinárodního měnového fondu Dominiquea Strausse-Kahna a často zde snídali, když jim to ještě klapalo, současný šéf socialistů François Hollande se svou životní partnerkou a kandidátkou na prezidenta Ségolene Royalovou. Nebuďte překvapeni, když tu, zejména ve všední den, potkáte několik ministrů. Jestli je ovšem poznáte.

52, rue Fabert "M" – La Tour Maubourg

9. CAFÉ LE BEAUPRE

Říká se mu "U parukáře", jak mi prozradil Martin Slabeňak. Spolu se spolužačkou z prestižní školy l'ENA, Pavlínou Koubskou, sem zašli občas na oběd. Mimochodem Pavlína si celkem úspěšně vedla i u nedalekého pingpongového stolu, ale tam se ještě dostaneme. Mnoho akcí na našem zastupitelském úřadě pokračuje právě v tomto podniku, ale diplomaté sem nechodí poté, co je majitel brasserie a muž s parukou jednou pozdravil: "Dobry večer." Prý je to špión, který má za cíl zjistit, o čem se povídá na naší ambasádě, a údajně mluví česky. Já jsem tu byl několikrát a bylo mi celkem jedno, jestli mě někdo poslouchal, či ne. Nikdy jsem tu však nejedl, sem se obvykle chodí na víno či na pivo. Je to naprosto typická pařížská brasserie, kde je víno o něco levnější než jinde, takže tu můžete strávit o to více času. Je odsud hezký výhled na Martova pole.

38 bis, Avenue de Suffren "M" – Duplex

10. HÔTEL D'AMOUR

Především krásná zahrádka činí tuto kavárnu, která je součástí hotelu, nepřekonatelným místem. Tady se setkávají lidé bydlící nedaleko, zejména umělci, novináři, chodí se sem na oběd i na kávu, a to i v zimě, protože zahrádka je vytápěná. Je to oáza zeleně uprostřed domů. Právě tato kavárnička je příkladem, jak dokáže být Paříž proměnlivá. Po pár metrech jste na rue des Martyrs, sympatické ulici, jež vás za chvíli dovede na bulvár Clichy. A k Pigalle. A to už je zase jiný příběh. Do hotelu d'Amour turisté moc nezabloudí. Naštěstí. Stanici Pigalle máte blíže, ale pokud chcete kavárničku se zahrádkou uvnitř navštívit, vystupte na sympatickém náměstíčku St-Georges, ta procházka stojí za to.

8, rue de Navarin "M" – St-Georges

VI. ODVRÁCENÁ TVÁŘ PAŘÍŽE

1. BOULOŇSKÝ LESÍK – V NOCI

Toužíte-li po troše dobrodružství, zajed'te si večer metrem třeba na stanici Porte d'Auteuil a pak se pusťte pěšky přímo do lesíka. Podél silnice budou postávat zajímavá individua. Ne, nejsou to jen dívky, jsou to hlavně ti, co nevědí, co vlastně jsou. Ale dívky stojí opravdu za to, myslím, že je to typ, jaký by ocenil jeden náš slavný fotograf. Pokud se sem vydáte pěšky, budou se na vás dívat jako na šílence, protože tudy dobrovolně nikdo nejde. A pak také – kam se uchýlit? Tady zastavují pouze auta. Prezident Sarkozy ještě coby ministr vnitra zpřísnil "podnikání" v tomto oboru. Těm, kteří jsou v autech "přistiženi", mohou policisté řádně znepříjemnit život, ale moc jich kolem není. Kriminalitu tady jen registrují místo toho, aby se jí snažili zabránit. Pokud se ze silnice vydáte přímo do lesíka, tak máte bezpochyby nárok na bobříka odvahy.

"M" – Porte d'Auteuil

2. CHÂTELET

Vyhnete se tomuto místu, jak jen můžete. Pokud musíte přesehat, zkuste najít spoj, který Châtelet míjí. Například jedete-li ze Champs-Élysées do Latinské čtvrti, bude pro vás nesrovnatelně lepší, když přestoupíte z linky číslo 1 na číslo 7 na stanici Palais-Royal. Châtelet je podzemní městečko. Kříží se tady několik linek metra, když přestupujete, máte pocit, že jdete deset minut, a pak se před vámi otevře další dlouhá chodba s eskalátory, všude je spousta lidí, kteří se v ponurém prostředí míjejí, snažíte se dostat co nejrychleji odsud, ale nejde to, dav vás valí před sebou a šipky ukazující směr vaší linky jsou nekonečné. Občas se také stane, že si nevšimnete odbočky a pokračujete dál, pak vaši linku marně hledáte a musíte se dívat na směrovky, které vedou zpět. Typické je to pro linku číslo 11, jedete-li z levého břehu, tak dávejte pozor – upozorňuje na ni pouze nenápadná šipka ještě před jezdícími schody.

3. VĚZENÍ DE LA SANTÉ

Hledali byste v centru Paříže vězení? Asi jen těžko. Přesto si ho můžete jít okouknout. Stačí, když se vydáte z náměstí Denfert-Rochereau po bulváru Arago, a jste u něj za pár minut. Jediné pařížské vězení je jen kousek od Latinské čtvrti, a přestože jsem kolem něj chodil už tolikrát, nikdy mě nenapadlo, koho si tam chovají za vysokou zdí. Když jsem potřeboval od lékaře razítko na registrační průkaz, poslali mě spoluhráči z mého týmu FC Gobelins za klubovým doktorem do ulice dela Santé. "Ty nevíš, kde to je? Je to jen kousek od tebe. Tam, jak je to vězení," vysvětlovali mi. Podruhé jsem se o něm dozvěděl poté, co tam poslali Jérôma Kervielu, který v Sociétés Générale nějak zašantročil pět miliard eur. Nějaký čas si tam poseděl i Bernard Tapie za své nečisté praktiky, ještě když byl v čele fotbalového týmu Olympique Marseille, dále Yvan Colonna, odsouzený za vraždu prefekta Clauda Erignaka v korsickém Ajacciu, a poměrně dost času tady strávil i jeden z nejznámějších světových teroristů, který svou "prací" inspiroval řadu spisovatelů – Ilich Ramirez Sanchez, známý pod přezdívkou Carlos. Místní si moc nestěžují, na vysokou zeď si zvykli a vnímají ji jako kulisu. Trochu problém mají jen s tím, že vězení sousedí se dvěma mateřskými školami a že na ulici dela Santé nemohou svůj vůz nechat více než několik minut i ti, kteří tam bydlí dlouhá léta.

Rue de la Santé "M" – Glaciere

4. CAMPUS JUSSIEU

Jen pár kroků od nádherné botanické zahrady najdete studentský kampus, největší ostudu celé Paříže. Několik chytrých hlav, jedna z nich patřila architektu Eduardu Albertovi, dalo dohromady projekt a postavilo soustavu budov s příšerným mrakodrapem nazvaným podle dalšího autora – Tour Zamansky. V roce 1972 byl pro nedostatek prostředků projekt zastaven, ale věž už bohužel stála. Je to ještě větší obluda než Tour Montparnasse a do Latinské čtvrti se naprosto nehodí. Ke všemu se ještě zjistilo, že konstrukce je "vylepšena" azbestem v opravdu vysokých dávkách, proto je dnes celá stavba vykuchána a své okolí straší jen její kostra. Celé okolí je navíc permanentním stavenišťem a prý to takhle bude vypadat ještě minimálně další tři roky. I studenti jsou trošku praštění, patří k nejradikálnějším v Paříži, když dostanou chuť, tak se čas od času v kampusu bez zjevného důvodu opevní, a pokud se jim naskytne příležitost proti něčemu protestovat, zpravidla ji využijí beze zbytku.

"M" – Jussieu

5. BARBES ROCHECHOURT

Je neuvěřitelné, jak se město dokáže změnit za dvě ulice. Jen kousek od Montmartru začíná čtvrt' plná přistěhovalců, kteří většinou nemají povolení k pobytu. Byty v této části jsou velmi levné, a tak tam bydlí i mnoho studentů, ale nejsou z toho nijak nadšení. Zejména večer je to velmi nebezpečná oblast, v parku lze často najít injekční stříkačky narkomanů. Přes den

to ale ještě jde, je tu obrovský mumraj a lidé nakupují ve velkých obchodních domech plných toho nejlacinějšího a nejhoršího zboží, jaké můžete najít. Všechno je z umělé hmoty a plastů, samozřejmě čínské výroby. Často tu vidíte policisty, ale vzhledem k počtu kriminálních činů by jich tu muselo být třikrát tolik. Zajděte se sem podívat jen tak pro zajímavost, abyste viděli ten kontrast.

"M" – Barbès Rochechourt

6. CHEZ LES FILLES

Tady už mi došla trpělivost se stísněnými prostory pařížských bister a restaurací. Na mnoha místech je to doslova na hraně, tady už je to přes míru. Byl jsem tu dvakrát, naposledy se svou kamarádkou Cécile, studentkou žurnalistiky, jež mi vypráví o svých sexuálních eskapádách. Je to celkem zajímavé a zasvěcuje mě to do života pařížské mládeže. Ale tady pro to není vhodné prostředí. Když mi začala líčit, jak sbalila přednášejícího z televize France2 a šli do jejího maličkého bytečku na Montmartru, tak pán u třetího stolu od nás přestal jíst. Věta "a víš, co se mu líbilo nejvíce" způsobila, že oběd začal chladnout dvojici u čtvrtého stolu. Možná proto, že to měli k nám jen dva metry. Absolutně nechápu, jak tady lidé mohou jíst či popíjet kávu, prostory jsou tak stísněné, že místo je vyhrazeno pouze pro absolutní exhibicionisty. Také jméno tohoto místa je mystifikující. Kdo doufá, že tam najde jen samé dívky, mýlí se. "Chez les Filles", tedy "U dívek", se to jmenuje proto, že dříve tvořily obsluhující personál jen samé ženy.

64, rue du Cherche-Midi

"M" – Sevres Babylone

7. LENINOVO MUZEUM

Už více neexistuje! Každým rokem se tady zastavilo několik desítek turistů, zejména z Ruska, kteří si Paříž procházeli "po stopách slavného revolucionáře". Ještě před rokem bylo možné muzeum navštívit po telefonické domluvě. Lenin žil ve druhém patře domu tři roky, ale jeho postel a stůl byly převezeny do sklepa sídla Francouzské komunistické strany a majitel bytu se rozhodl raději ho pronajímat! Potvrdila mi to paní ze vchodu, kde se muzeum nacházelo. Na dotaz, jestli si oddychla, odpověděla: "Moc lidí sem stejně nechodilo." Přímo naproti sídlí františkánský klášter a lidé z obchůdku potvrdili, že se v Leninově muzeu byl prý kdysi podívat i samotný Gorbačov. Leninovi se prý v Paříži tolik nelíbilo, ale dům je to na pohled velmi hezký.

4, rue Marie-Rose "M" – Alésia

8. LES HALLES

Největší architektonický úlet Paříže, srovnatelný snad jen se šílenou budovou Montparnasse a univerzitou Jussieu. Na místě původní pařížské tržnice bylo postaveno naprosto neosobní bizarní zábavní centrum s kinem a obchody – Forum-des-Halles. V parčíku se scházejí pravidelně narkomani a překupníci drog, večer je to místo, jakému je lépe se vyhnout. Architekti propásli velkou příležitost postavit v samotném centru města něco smysluplného. Dokážu si na této ploše představit i velkou zahradu. Ale nepotkal jsem nikoho, kdo by si Les Halles pochvaloval. Místo, kde jsem byl za dva roky pouze jednou. Stačilo mi to.

"M" – Châtelet-Les Halles

9. GARE DU NORD

Je to jakýsi centrální uzel Paříže. Odtud můžete jet na letiště, kříží se tu linky a odsud odjíždí Eurostar do Londýna. Takže se nádraží nevyhnete. Ale pokud plánujete koupit si lístek a ve zbytku volného času se porozhlédnout po okolí, tak to raději nedělejte. Zejména ne večer. Není to zrovna nejpoetičtější místo Paříže. K večeru se kolem nádraží schází celkem pochybná existence, takže pokud přijedete do města a samou radostí, že už jste v Paříži, to do svého hotýlku třeba na Republice chcete dojít, tak bych vám zcela určitě poradil zajímavější a bezpečnější program. Začal bych tím, že bych na místo určení dojel metrem.

"M" – Gare du Nord

10. GALERIE LAFAYETTE

Mnohé z vás tímto "tipem" zřejmě naštvu, ale pro mě je to absolutní noční můra. Celý rok se "těším" na slevy, jako jsem se kdysi těšil na vojenskou katedru. Znamená to pro mě vypravit se směrem "obchodáky", navštívit kromě Galerie Lafayette třeba i Printemps, ptát se těch zfanatizovaných lidí běhajících za novým a novým zbožím na to, co hodlají nakupovat a co říkají slevám. Mohu vám zaručit, že kdybych nemusel dělat tuto reportáž, nikdy bych se tímto směrem nevydal. Zdejší obchodní domy jsou naprosto přecpány a s nimi i přilehlé chodníky, takže se nedokážete procpat ani k metru. Najdete tady spoustu natěšených turistů, pro něž Paříž – město světové módy – znamená hlavně i místo výhodných nákupů. Možná by ale udělali lépe, kdyby vyrazili do Londýna. Třeba pouze proto, že už je tam levněji ...

M" – Chaussée d'Antin

VII. CO DĚLAT V PAŘÍŽI?

1. MARIE ANTOINETTA – GRAND PALAIS

Navštívit Grand Palais je povinností. A navíc monumentální výstava o životě nepříliš oblíbené královny, kterou tady prostě nazývali "Rakušanka", je zřejmě ta vůbec nejdůležitější v celém roce spolu s Vlaminckem. Na tři stovky exponátů připomínají její život a nejlepší věci jsou ty nejosobnější – například poslední dopis před popravou. Výstava budí ve Francii velký zájem i proto, že před rokem natočila Sofia Coppolová film o životě královny, který soutěžil v Cannes. Režisérce se podařilo získat povolení natáčet ve Versailles, a to dokonce v Zrcadlovém sále. Alain Delon odmítl roli Ludvíka XVI. údajně proto, že nechtěl nosit paruku. Film představil královnu jako oběť a tak se na ni dívají Francouzi víceméně i dnes. Výstava potrvá do 30. června.

Grand Palais, 3, avenue du Général-Eisenhower "M" – Champs-Élysées-Clemenceau

2. KOLEČKOVÉ BRUSLE

Adrenalinovým zážitkem je páteční večer od dvaadvacáté hodiny. Vyjíždí se z ulice Le départ, což je vedle nádraží Montparnasse. Trasa se každý týden mění a vychází v pátek v deníku Le Parisien. Končí se v jednu hodinu v noci. Nádherný způsob, jak poznat Paříž z jiné perspektivy, projíždí se bulvárem Saint-Michel, ulicí Rivoli, kolem významných památek, ale objevíte i neznámá místa. Ulice jsou uzavírány, aby mohli bruslaři plynule projíždět, akce je dobře organizovaná s policejním doprovodem, sám jsem zažil večery, kdy jelo na osm tisíc bruslařů, rekord je prý patnáct tisíc. V neděli můžete vyrazit ve čtrnáct třicet z Bastily. Tempo není tak vysoké, mohou jet i rodiče s dětmi. Brusle si půjčíte za osm eur na čtyřadvacet hodin v obchodě Nomades na Bastille, odkud se vyjíždí, nebo za pět eur na půl den. Na celý víkend vás to vyjde na patnáct eur.

Magasin des Roller Nomades, 37, bld Bourdon "M" – Bastille

3. VELIB

Obrovský hit posledního roku. Paříží můžete projíždět na kole prakticky zdarma. Na Internetu či u některého z devíti set padesáti stojánek s koly si můžete zařídit kartu na den (jedno euro) či týden (pět eur). Potřebujete k tomu kreditní kartu, protože vám budou blokovat depozit 150 eur – pro jistotu, že s kolem neodjedete do Prahy. Pokud ho vrátíte na stojan, bude vše v pořádku. Prvních třicet minut je zdarma, další hodinu se platí euro. Jsou koumáci, kteří si vymyslí trasu tak, aby nemuseli nic platit. Pokud se necítíte přejet ze St-Germain-des-Prés na Montmartre za půl hodiny, najdou si na mapě stanoviště, jež je na trase, kde kolo vrátí a půjčí si jiné. Znovu připomínám. Do třiceti minut je půjčení zdarma. Mapku stanovišť si můžete koupit anebo ji najdete na Internetu. Systém funguje a pro velký úspěch se stále rozšiřuje.

Na google.fr nebo yahoo.fr zadejte Velib. Instrukce existují i v angličtině.

4. MUZEUM UMĚNÍ AFRIKY A OCEÁNIE – QUAI BRANLY

Osobně doporučuji zejména návštěvu safari a projekt Carnet de voyages. Ale bez ohledu na všechny aktuální výstavy či dlouhodobé expozice stojí za to sem přijít jen kvůli samotnému komplexu prosklených budov na podpěrách, který navrhl Jean Nouvel. Muzeum najdete jen kousek od Eiffelovky a je to opravdu impozantní architektonické dílo. Zasloužil se o ně především bývalý prezident Jacques Chirac, velký milovník Afriky a Oceánie.

55, quai Branly "M" – Pont de l'Alma.

5. PARC DE LA VILLETTE- ZIZI SEXUEL

Výstava, která má obrovský úspěch. Je určena především devíti- až třináctiletým dětem a zábavnou formou je zasvěcuje do tajů sexuálního života. Šlapáním na vzduchovou pumpu můžete vyvolat na těle chlapce erekcí či cvičit proplétání jazyků jako při "francouzském" polibku nebo se poprvé setkáte s prezervativem. Děti se rovněž učí, jak dávat najevo náklonnost, a celkem "závažná" témata pomáhají dětem rozšifrovat oblíbení hrdinové kreslených seriálů. Pochopitelně že výstava vyvolala částečně negativní reakci jistých puritánských kruhů, což jí jen přispělo k popularitě. Zajímavý nápad, velmi neobvyklá realizace. Na druhou stranu drahé vstupné (25 eur) a všechno pouze ve francouzštině.

"M" – Porte de la Vilette

6. PAŘÍŽ V DOBĚ OKUPACE

Okupace Paříže během druhé světové války zůstává pro řadu Francouzů noční můrou. Kontroverzní fotografická výstava ukazuje toto chmurné období v překvapivých detailech. André Zucca pracoval jako reportér listů France-Soir a Paris Match a mnoho z 270 vystavovaných fotografií má velmi osobní charakter. Výstava je unikátní v tom, že fotografie jsou jednak barevné a také že jejich autor měl absolutní volnost, protože v době války pracoval pro německý propagandistický časopis Signal, a mohl si tedy fotit, co chtěl. Vidět ji můžete do 1. července.

Bibliothèque Historique de la Ville de Paris, 22, rue Malheur "M" – St-Paul

7. PARIS-PLAGE

Co vypadalo v prvních letech jako recese, stalo se v létě jednou z hlavních atrakcí Paříže. Tuny písku, palmy, lehátka, to vše láká desítky tisíc turistů. Na "pláži" můžete trávit dlouhé hodiny – z knihovny si půjčujete knížky, k dispozici jsou hřiště na pétanque či volejbal, když slunce svítí až příliš, vlezete si pod jemný rozprašovač vody, děti si v písku stavějí hrady či lezou po horolezecké stěně. Na pláži se navíc vyučuje i jízda na kolečkových bruslích. Ale pozor: v Seině se rozhodně koupat nedá.

Nábřeží Seiny "M" – Pont Marie

8. TENIS

Milovníkům tenisu Paříž přeje. Najed'te si stránku tennis-paris.fr a zaregistrujte se. Uved'te adresu někoho známého, dokonce si můžete i nějakou vymyslet, ale vaše jméno musí souhlasit, protože po vás někdy mohou chtít nějaký průkaz

totožnosti. Když se zaregistrujete, dostanete heslo, které vám umožní systém využívat. Pak už si jenom zarezervujete kurt, kde chcete hrát. Před jedenáctou hodinou stojí kurt na hodinu pouhých čtyři eura, dvě na jednoho. Jinak šest padesát. Což je samozřejmě pořád výhodné. V Paříži je více než čtyřicet tenisových center rozdělených podle arrondissementů, na Internetu je najdete s přesnou adresou i fotografií. Ideální způsob, jak zkombinovat dovolenou se sportovní aktivitou. Nejžádanější je Lucemburská zahrada, ale tam nebývá téměř nikdy volno. Jsem přesvědčen o tom, že kurty mají blokované senátoři. Začíná se oficiálně v devět hodin, ale několikrát jsme přišli před osmou, zaplatili čtyři eura a hodinu hráli. Nemusí to vždy vyjít, ale nám se podařilo hrát skoro pokaždé, když jsme to zkusili.

Na google.fr nebo yahoo.fr zadejte tennis-Paris.fr a pak už jen následujte instrukce.

9. LA CINEMATHEQUE FRANÇAISE

To je místo, jež si milovníci filmu nesmějí nechat ujít. V archívech tu mají více než čtyřicet tisíc filmů, denně se jich promítá minimálně sedm, poslední představení začíná před desátou. Můžete také navštívit několik stálých expozic. A nezapomínejme ani na samotnou stavbu, již navrhl Franck Gehry a které se říká "tanečnice zvedající svou sukénku". Gehryho stavby se bez tance prostě neobejdou ...

51, rue de Bercy "M" – Bercy

10. FONDATION CARTIER – PATTI SMITHOVÁ

Přiznám se, že nejsem zas tak velkým milovníkem Patti Smithové, nebo spíše její hudby. Ale zajímalo mě, jak dokáže kreslit, fotit a točit filmy. Mám velký obdiv k těm, co jsou na špičce ve svém oboru, ale umějí toho ještě daleko více. "Přidružená" činnost této zpěvačky je obdivuhodná, během dlouhých let si občas něco nakreslila, vyfotila (třeba postel Virginie Woolfové) a natočila speciální krátkometrážní film pro nadaci. A podívat se na výstavu stojí za to už jen kvůli samotné budově Nadace Cartier, kterou navrhl starý známý Jean Nouvel. Je to pozoruhodná, ne zas tak úplně známá stavba nedaleko montparnasského hřbitova. Výstava potrvá do 22. června.

259, boulevard Raspail "M" – Raspail

VIII. FILMOVÁ PAŘÍŽ

1. AMÉLIE Z MONTMARTRU – JEAN-PIERRE JEUNET

Každý ví, že po stopách Amélie se chodí na Montmartru. Ale ne všechny scény se točily tam. Možná si vzpomínáte ... "jako každé úterý si šel Dominique Bretodeau, bydlící na rue Mouffetard 27, koupit kuře, dával si ho s pečenými bramborami a začínal vždy od biskupa. Ale toho dne ho překvapilo zazvonění telefonu – po chvíli rozpaků vzal sluchátko, volající zavěsil a pan Bretodeau pak před sebou spatřil malou kovovou krabičku se svými životními vzpomínkami ..." Krásná scéna. Natáčela se před kostelem svatého Medarda, jedna strana byla vylepšena stěnou z květin a obchůdky, které zabírá kamera, jsou dnes jiné. Telefonní budka tam také nestála – v těchto místech dnes najdete trh. Vzpomenu si na tu scénu pokaždé, když jdu kolem, což je několikrát denně.

Rue Mouffetard "M" – Censier Daubenton

2. U KONCE S DECHEM – JEAN-LUC GODARD

Tento film s Jeanem-Paulem Belmondem (Michel) a Jean Sebergovou (Patricia) se odehrává převážně na Champs-Élysées. Jean-Luc Godard improvizoval od první minuty a nechal herce hrát, možná to tak bylo lepší. Tam, kde je dnes na bulváru St-Germain obchod Giorgio Armani, stávala dříve brasserie Royal Saint-Germain. Ve filmu se tam odehrává scéna, kdy si Belmondo objedná šunku a dvě vejce, zjistí, že nemá dost peněz, oznámí servírce, že se hned vrátí, ale už tak neučiní. Scéna v hotelovém pokoji se odehrála v Les Rives de Notre-Dame, 15, quai Saint-Michel. V závěru filmu se Michel schovává v bytě své přítelkyně Patricie v 11, rue Campagne-Premiere. Ta zavolá policii, smrtelně zraněný Michel se vypotáčí z bytu a po několika desítkách metrů na začátku ulice Campagne-Premiere definitivně padne na zem. Je opravdu u konce s dechem.

11, rue Campagne-Premiere

3. VELKÝ FLÁM – GÉRARD OURY

Ještě před několika týdny bych mohl říci, že nejúspěšnější francouzský film všech dob. Ve Francii ho vidělo sedmnáct a půl miliónu lidí, ale dostala se před něj komedie *Bienvenue chez les Ch'tis*. Několik scén se točilo v pozoruhodné Pařížské mešitě (*Mosquée de Paris*). Možná si pamatujete na situaci, kdy z ní po "dramatických akcích" v tureckých lázních vybíhá Louis de Funès a shání taxi. Nevybíhá ovšem z mešity, ale z kavárny, kde jinak servírují výborný, i když možná trochu přeslazený mátový čaj. Číšník jich vezme na podnos dvacet a roznáší je po celé kavárně. Pamatuji si, že čaj stál kdysi dvě eura, teď ho mírně zdražili. Zároveň si můžete dát i nějaký slad'oučký arabský zákusek. Mnoho lidí tu kouřilo i vodní dýmku, ale poté, co ve Francii vešel v platnost zákaz kouření v restauracích a kavárnách, mají utrum. Anebo se mohou přesunout do zahrady, kde jim k tomu budou krásně zpívat ptáci.

Mosquée de Paris, place du Puits de l'Ermite "M" – Censier Daubenton

4. MODRÁ – KRZYSZTOF KIEŚLOWSKI

Část trilogie *Modrá, Bílá, Červená*, která měla symbolizovat barvy Francie, se točila v Paříži. Podle mého je z ní nejlepším filmem *Modrá*, zejména díky výbornému hereckému výkonu Juliette Binocheové. Také hudba Zbigniewa Preisnera je v tomto filmu nejlepší. Poté, co při automobilové nehodě zahyne její muž a dcera, mění hlavní hrdinka Julie svůj život. Stěhuje se do *rue Mouffetard* a snaží se začít znovu. Chodí plavat a kamera ji sleduje dlouhé minuty v zajímavém bazénu. Ten najdete uprostřed Latinské čtvrti, v *rue de Pontoise*, a můžete si tam jít zaplavat i vy – bazén je veřejný. Patří k nejhezčím v Paříži, sto šedesát kabelek obklopuje ve dvou patrech bazén poněkud neobvyklých rozměrů 33,33 x 15. Vstup stojí 3,70 eura, což je vzhledem k "luxusu" o euro více než na jiných místech. Je to jeden z mála bazénů, kde si můžete jít zaplavat i večer – každý den až do 23.45. Ale za tuto výsadu si připlatíte.

18, rue de Pontoise

"M" – Maubert Mutualité

5. POSLEDNÍ METRO – FRANÇOIS TRUFFAUT

Vynikající film z prostředí nacistické okupace Francie. Majitel divadla Montmartre Lucas Steiner musí kvůli svému židovskému původu zmizet a divadlo přebírá jeho žena Marion (*Catherine Deneuveová*) a podle manželových poznámek připravuje novou hru. Snímek, kde se v tragikomické roli sukničkáře představil i *Gérard Depardieu*, se téměř celý natáčel v divadle *Saint-Georges*. Některé interiéry se točily v cukrárně *Moreuil* na ulici *Landy* v *Clichy*. V bývalé továrně v *Clichy* byly postaveny další exteriéry, jako schodiště či přilehlé ulice. Filmový hotel *Pont-Neuf*, kam si jde Marion pro dopisy určené jejímu muži, je ve skutečnosti hotel *Westminster* na *rue de la Paix*, jinak se vše ostatní odehrává v divadle, které vzniklo rekonstrukcí domu zakladatele novin *L'Audience* a *Petit Journal* v roce 1929. Film se zde točil v roce 1980.

Théâtre Saint-Georges, 51, rue Saint-Georges "M" – Saint-Georges

6. HOŘKÝ MĚSÍC – ROMAN POLAŃSKI

Film se převážně odehrává v Paříži, kterou *Polański* dobře zná. Má rád *Montparnasse*, takže scénku, kdy se oba hrdinové poprvé potkají, rozehraje v autobuse číslo 96, který jezdí mezi *Montparnasse* a *Porte des Lilas*. *Oscar* (*Peter Coyote*), jenž dal lístek *Mimi* (*Emmanuelle Seignerová*), musí vystoupit na stanici *Rennes d'Assas*. Taneční bál na lodi se točil ve velké cestovce *Royal Olympic Crui-ses* na bulváru *des Capucins*, a když *Oscar* vychází s dvojicí dívek lehčího charakteru ze zábavního podniku, je sražen na bulváru *Sébastopol*. Ale jedna z nejhezčích scén filmu se natáčela za katedrálou *Notre-Dame*, téměř pokaždé, co jsem tudy procházel na ostrov svatého *Ludvíka*, jsem si na ni vzpomněl. Poté, co *Oscar* a *Mimi* stráví celou noc procházkami a vzájemným poznáváním, usadí se oba naprosto unavení, ale šťastní v očekávání příštích chvil za rozbřesku na lavičce, *Oscar* vezme chodidla *Mimi* do rukou a pomalu je zahřívá ...

Square Jean-XXIII, Quai de l'Archeveché / square de Notre-Dame/ "M" – Saint-Michel

7. NIKITA – LUC BESSON

Řada scén kultovního snímku Luka Bessona se točila ve staré továrně Seita v Pantinu na sever od Paříže v departementu Seine-Saint-Denis. Ale jedna z klíčových scén se odehrála v luxusní restauraci Le Train Bleu na Lyonském nádraží (Gare de Lyon). Nikita (Anne Parillaudová) právě tady prodělává zatěžkávací zkoušku. Během večere má zlikvidovat šéfa asijského gangu, což zvládne naprosto chladnokrevně. Není známo, kolik musel Besson zaplatit za pronájem jedné z nejkrásnějších restaurací v Paříži, ale scéna je to impozantní. Nikita pak volí únikovou cestu přes toalety restaurace, aby zjistila, že okno, kterým chtěla uniknout, je zazděné. Tyto momenty se však už natáčely v Pantinu, kde letos Besson slavnostně otevřel filmová studia, aby Francouzi mohli točit ve Francii a nemuseli jezdit na Barrandov, jak se nechal slyšet.

Le Train Bleu, 20, boulevard Diderot

8. PRET-A-PORTER – ROBERT ALTMAN

V zajímavé karikatuře masové kultury a jejích obyčejů si výborný americký režisér dělá legraci z propletených vazeb mezi módními návrháři, modelkami, novináři a všemi, kteří hrají (nebo si to myslí) ve světě módy důležitou roli. Řada scén se natáčela v hotelu Grand hôtel Inter Continental, včetně epizodky v lobby, kdy si kufr, který mu nepatřil, vypůjčil Sergio (Marcello Mastroianni). Další ze zajímavých scén se odehrála na pokoji, v němž se sešli Joe Flynn (Tim Robins) a Anne Eisenhowerová (Julia Robertsová). Nejprve oba trvali na tom, že na pokoj mají přednostní právo, pak se se skřípěním zubů dohodli, že v něm zůstanou společně, a pak ... No víte, jak to chodí. Díky natáčení se v tomto elegantním hotelu ocitla řada dalších hvězd, což ale není nic neobvyklého, neboť na ně jsou tu zvyklí. Mimochodem, některé scény filmu se točily i v Louvru, zejména opravdové módní přehlídky, na nichž vystupovala celá řada tehdejších modelek, včetně jisté ... Carly Bruniové.

Grand hôtel Inter Continental, 2, rue Scribe

9. JULES A JIM – FRANÇOIS TRUFFAUT

Dnes už klasický milostný příběh dvou přátel, kteří se zamilují do stejné ženy, se odehrává na několika místech Paříže. Například scéna v kině, kdy Jules s Catherine potkají Jima sedícího v předních řadách, se točila v kině des Ursulines, 10, rue des Ursulines, nedaleko Lucemburské zahrady, Jimův byt se točil na Montparnassu, 7, rue de l'Eure, některé scény pak podél Seiny, ale hlavní část se natáčela v Bellevillu. Jules s Catherine bydleli v 43, rue Piat, ale ty klasické scény, včetně těch, jež se dostaly na nejznámější fotografie z filmu, se točily ve ville Castel jen o malý kousek dál. Podívejte se znovu na tento vynikající snímek, hlavní místa pak snadno poznáte.

Villa Castel, 16, rue de Transvaal

"M" – Pyrénées

10. POSLEDNÍ TANGO V PAŘÍŽI

Hlavním hrdinou je bezesporu most Bir-Hakeim, i když byt, kde se hlavní hrdinové snímku, Jeanne a Paul, jež představovali Marlon Brando a Maria Schneiderová, scházeli, najdete v Passy, na začátku ulice l'Alboni. V románové předloze se ovšem jedná o ulici Jules-Verne, která je nedaleko náměstí Republiky. Na začátku filmu volá Jeanne svému příteli Tomovi z budky brasserie Kennedy Eiffel Bar. Když vychází, potká Paula, jehož už viděla pod mostem, ale on si jí ani nevšimne. Veškeré klíčové scény se pak odehrály v pronajatém bytě v kouzelné uličce kousek od těch typických pařížských schodů, vedoucích k půvabné stanici metra. Projděte si ten půl oblouk kolem bytu Vitky Kaprálové v čísle 12 až k místu, odkud můžete zezhora sledovat projíždějící vagóny metra, pro milovníky architektury, ale nejen pro ně, to může být opravdu mimořádně zajímavá procházka.

1, rue de l'Alboni "M" – Passy

IX. KDE SE NEBUDOU NUDIT DĚTI

1. DĚTSKÉ HŘIŠTĚ ST-MÉDARD

Vy všichni, kteří přijíždíte do Paříže s malými dětmi, byste alespoň jednou měli nějaké hřiště zkusit. Abyste viděli ten obrovský rozdíl v porovnání s námi. Tady se o ně stará Ville de Paris, každý večer se hřiště zamykají a ráno čistí. Nenajdete tady žádné "pozdravy" od holubů, i když je jich všude plno. Kolem hřiště je sympatický nízký plot natřený na zeleno a téměř všude najdete i fontánku, kde můžete umýt dítě i sebe. Na zemi je zvláštní guma, která je lehce omyvatelná a pro děti velmi příjemná, protože je měkká a pád na zem nebolí. Nejkrásnější hřišťátko, kde jsem strávil se svým Honzíkem spoustu času, je ve spodní části rue Mouffetard, hned vedle kostela.

St-Médard "M" – Censier Daubenton

2. PALAIS DE LA DÉCOUVERTE

Muzeum dotyků. Na všechno si můžete sáhnout, všechno můžete prozkoumat či, jak je patrné z názvu, přímo objevit. Je to místo pro už větší děti, jež si všechno mohou vyzkoušet. V současnosti si tam můžete prohlédnout výstavu o termitech, které si děti mohou rozebrat na jednotlivé části a prolézt jejich území a tak se dokonale seznámit s jejich životem. Další část je věnována zemětřesení – dětem je vysvětleno, jak otřesy půdy vznikají, a také ho mohou na vlastní kůži zažít. Všechno je založeno na jednoduchém "vojenském" schématu – cvik popíší a předvedu. Muzeum, jež zasahuje do astronomie, matematiky, chemie, fyziky či vědy a techniky, vysvětluje dětem i nejnovější technologie. Prakticky. V současné době se ale mluví o tom, že by mohlo být už v závěru letošního roku přestěhováno do la Villette, čemuž se tu pochopitelně všichni brání.

Avenue Franklin D. Roosevelt

"M" – Champs-Élysées Clemenceau

3. PARC DE LA VILLETTE-CITÉ DES ENFANTS

Tady si děti mohou vyzkoušet vše, co jim rodiče doma zakazují: ráchat se ve vodě a vylévat ji z kbelíků na podlahu, vyšroubovat všechny šroubky na autě, čmárat světelnou tužkou po zdi a po podlaze, hrát si na počítači, plazit se po bříše po zemi, lézt do výšek a další lumpárny. Cílem ale není naučit děti ještě více zlobit ani to, aby se vyřádily a doma daly pokoj. Vše je koncipováno vědci a má za úkol seznámit ty nejmenší se zákony mechaniky, optiky a fungování lidského těla. V muzeu je třeba se registrovat přes Internet na přesnou hodinu, protože počet malých "vědců" je omezen. V okolí muzea je pak krásný park s trávníky, jež je možno v létě využít k pikniku nebo odpočinku. Na velkých klouzačkách ve tvaru čínských draků se rádi svezou i rodiče. Na místo nás upozornili naši přátelé, Silvie a Honza Ptáčkoví, kteří o víkendu se svým synkem prozkoumali každý dětský kout Paříže. Honza totiž sjede každé ráno výtahem do garáže, sedne do auta, dojede do garáže v jedné významné francouzské automobilce, kde pracuje, vyjede výtahem do pracovny a tak to má den za dnem. Na vzduch se dostane až o víkendu, proto tak náruživě objevuje.

"M" – Port de la Villette

4. HŘIŠTĚ NA CHAMP-DE-MARS

Tohle je jedno z nejzajímavějších dětských hřišť ve městě. Zatímco se děti zabaví na nejrůznějších prolézačkách nebo houpačkách, ti větší mohou s úspěchem dobývat hrad a ani dospělí se nenudí. Jednak jsou tu pingpongové stoly a hned vedle fotbalové hřiště, kde nejprve začnou děti, ale pak si rádi kopnou i jejich rodiče. S Vládou Bártlem, obchodním radou naší ambasády a dobrým stolním tenistou (i výborným pilotem, což se projevuje tak, že má dobré začátky a konce setů), jsem v době oběda sehrál několik dramatických bitev. Oba stoly jsou vždy volné, když je oběd, tak pro Francouze neexistuje nic jiného. Předváděli jsme dle našeho soudu vynikající stolní tenis, ale když přijel do Paříže Vládův kamarád, šéf CzechTrade Ivan Jukl, sám bývalý aktivní hráč, ukázal nám názorně, že jsme tady provozovali zřejmě úplně jiný sport. Velkou výhodou místa je, že jste přímo v Martových polích, pokud se chtějí děti proběhnout, nemohou si přát lepší a hlavně větší "výběh". Obrovská Eiffelovka, kterou mají přímo před očima pro ně nic neznamená, to oceníte spíše vy.

5. MUZEUM IMIGRACE – PORTE DORÉE

Akvárium na Porte Dorée je známější a větší než Centre de la Mer v rue Saint-Jacques. Nachází se v podzemí muzea imigrace a má dle mého názoru trochu strašidelnou, až dobrodružnou atmosféru. Okolo četných akvárií, jež mapují snad všechna světová moře a oceány, je příšeří, aby ryby a jiné mořské potvůrky nebyly rušeny. Ale myslím si, že spíše než světlo jim vadí nedostatek prostoru, který v celkem malých akváriích mají. Pro děti je to ale ráj. Hlavním lákadlem jsou žraloci, jež můžete vidět pěkně zblízka. Ve sníženém prostoru uprostřed sálu navíc cení zuby dva obrovští krokodýli, kterých by se bál i krokodýl Dundee, ale jsou trochu daleko. Stejně se ale raději nenaklánějte přes zábradlí. Krokodýli jsou ovšem i v akváriích, a protože jsou všude důmyslné stupínky, mohou po nich děti vylézt tak, že mají oči asi pět centimetrů od krokodýlí tlamy. Nic na tom, že krokodýlci jsou ještě malí, ta jejich tlama plná zubů je stále pozoruhodná. Uklidněte se až v oddělení neónek – kdysi jsem je měl v akváriu, ale není to nic proti tomu, když jich máte pohromadě stovky a vynikne tak jejich fluoreskující proužek.

Palais de la Porte Dorée, 293, Avenue Daumesnil "M" – Porte Dorée

6. JARDIN DES PLANTES

V této botanické zahradě, kde můžete obdivovat nejkrásnější platanovou alej v celé Paříži, můžete strávit s dětmi celý den. Pokud se vám nechce platit vstupné do zoologické zahrady, můžete okukovat pandu za plotem. Nedaleko vchodu do zoo je dětské hřiště, jakých jsou v Paříži desítky. Ale hned vedle je oplocený výběh se skotačícími klokany. Zahrada byla původně založena jako místo pro pěstování léčivých bylinek a těch tam najdete spoustu i dnes. Na své si přijdou i milovníci nejrůznějších kytiček, na jaře a v létě je to opravdu pastva pro oči. I tady najdete kolotoč, který bývá obvykle spíše na náměstích, podobný můžete vidět na Montmartru. Ale co je pro děti kolotoč, když mohou vidět mamuta. Vypusťte je do Grande galerie de l'Evolution a vyjdou odtud s očima navrch hlavy, tolik vycpaných zvířat, vypadajících jako živá, ještě neviděli.

Jardin des Plantes "M" – Gare d'Austerlitz

7. LUCEMBURSKÁ ZAHRADA

Absolutní ráj pro děti. V neděli sem chodí Pařížané na vycházky, sednou si na židličky a klábosí nebo se jen tak procházejí kolem budovy Senátu. Běžci se středu zahrady vyhýbají, běhají většinou podél plotu. Uprostřed zahrady je jezírko, kde si děti pouštějí lodičky – můžete si je půjčit za dvě eura na půl hodiny. Ale to není všechno. Děti se mohou povozit i na oslíku, o kousek dál funguje půjčovna autíček, pro která je vyhrazen zvláštní úsek. S Honzíkem jsme tu jednou potkali i Charlotte Gainsbourgovou. Nechybí tady ani tradiční kolotoč – děti dostanou meč a napichují ocelové kroužky pokaždé, když se k nim dostanou. Hned vedle je velké hřiště s nejrůznějšími prolézačkami, kde děti vydrží několik hodin. Ti zvědavější mohou v další části zahrady obdivovat něco, co byste tady nečekali – včelí úl a sochu Svobody.

Lucemburská zahrada "M" – Luxembourg

8. MUZEUM LETECTVÍ A KOSMONAUTIKY

Ne všechny děti milují letadla. A určitě ne všechny holky. Ale vsadím se, že v muzeu se nebude nudit vůbec nikdo. Nenudil jsem se ani já, přestože mi letadla a rakety moc neříkají. Děti svým tvarem zaujme hlavně concorde, dva "kousky" najdete v samostatném hangáru, můžete si ho prohlížet ze všech stran, chodit pod ním, a dokonce si do něj i vlézt. Dostatečně působivé jsou i rakety Ariane a stíhačky Mirage, ale z vlastní zkušenosti vím, že co děti spolehlivě dostane, je velikost Boeingu 757 Jumbo Jet, na který všichni pohlížejí s posvátnou úctou. Můžete tu vidět spoustu věcí, makety balónů, kosmickou loď, předpotopní letadla, ale místo, kde budou chtít vaše děti strávit nejvíce času, je prodejna suvenýrů. Ještě štěstí, že ty dražší z několika stovek modelů letadel jsou ve výkladní skříni, jinak by se vám výlet prodražil. Připravte se na to, že odsud neodejdete, aniž byste alespoň jedno letadélko nekoupili.

Le Bourget – "M" – RER-Le Bourget, autobus č. 152 – Le Bourget/Musée de l'Air

9. KNIHOVNA JEN PRO DĚTI

Každý pařížský obvod má hned několik městských knihoven, některé z nich jsou specializované, v ulici Buffon třeba na učebnice a výuku cizích jazyků a ta v rue des Pretres Saint Severin je zaměřena na dětské čtenáře. Najdete ji snadno, je hned naproti zajímavému kostelu Saint Severin vedle Italského institutu. S dětmi sem můžete přijít, posedět, prohlédnout si obrázkové knížky nebo některou z výstav, které knihovna pořádá, či využít wifi připojení zdarma, a pak pokračovat v objevování Paříže. Jste pár metrů od Saint Michel.

Rue des Pretres Saint-Séverin

"M" – Saint-Michel-Notre-Dame

10. AQUARIUM ST-JACQUES

Centre de la Mer v ulici Saint-Jacques nemůžete minout. Pokud půjdete touto dlouhou pařížskou ulicí od Seiny kolem Sorbonny a dále, musíte si všimnout Oceánografického institutu, kde se toto "mořské centrum" nachází. Průčelí domu totiž stráží velká měděná chobotnice, která mi vždy připomene vernovku 20 tisíc mil pod mořem. Projdete vchodem po levé straně a hned ucítíte vůni vody a akvárií. Centre de la Mer je malé muzeum vhodné i pro ty nejmenší návštěvníky, u akvárií jsou stupínky a stoličky, díky nimž prckové povyroستou a mohou pozorovat klidný a barevný svět oceánů. Ti odvážnější si ho mohou i osahat. Toto akvárium má hodně edukativní charakter, muzeum pořádá kursy, při kterých si děti mohou pohledit živé kraby, hvězdice, škeble i malé ryby, a jejich součástí jsou i semináře a expozice vysvětlující ekologické problémy současnosti – jako by s jejich přípravou pomáhal samotný Jacques-Yves Cousteau. Můžete sem zajít klidně z ulice, děti budou nadšeny.

195, rue St-Jacques "M" – Luxembourg

X. PAŘÍŽ – "COUP DE COEUR"

1. OSTROV SVATÉHO LUDVÍKA

Na ostrově vlastně není nic zajímavého, co se týče pamětihodností, je to však nejprestižnější pařížská adresa. Bydlí tu především starší a hodně bohatí lidé. Když máte na vizitce adresu: Ile St-Louis, okamžitě stoupnete v ceně, zejména v té nejvyšší společnosti.

"M" – St-Michel-Notre-Dame

2. RUE MOUFFETARD

Moje zamilované místo. Jdete-li dolů od náměstí Contrescarpe, uvidíte po levé straně výbornou japonskou restauraci, kam si chodím pro suši. Občas si zajdu do La Taverne de Savoie, kde je servírka tak kyprých tvarů, že jí stačí, aby si stoupla půl metru za mne, a stejně už cítím její dotyky na zádech. V café Passion si dávám čerstvou pomerančovou šťávu, majitel z Maroka má za ženu sympatickou Polku, noviny si kupuji o kousek níž, ve stánku po pravé straně; patří Francouzce, která si vzala pohledného ruského emigranta – často ho uvidíte s kapesním šachovým počítačem, měl kdysi velmistrovskou třídu. Každou neděli v poledne se dole na malém náměstíčku tancuje. Je to ulice jak z jiného světa.

Rue Mouffetard "M" – Censier Daubenton

3. PLACE DAUPHINE

"Je to pro mě nejkrásnější místo z celé Paříže, kdykoliv jsem tady, musím se tam zastavit alespoň na pár minut, kdysi mi ho ukázala moje žena, která ho také miluje," řekl mi loni v Cannes režisér Juraj Herz. V neděli se tady hraje pétanque a to je jediná doba, kdy je tu pár lidí. Kromě hráčů si ostatní vychutnávají život na lavičce ve stínu stromů. Náměstíčko, které je známé i z Maigreta, si ke svému životu vybrali Simone Signoretová a Yves Montand, bydleli v čísle 15.

"M" – Pont-Neuf

4. CARREFOUR BUCI

To bude zřejmě úplný střed Paříže. Na křižovatce ulic de Buci, Mazarin či Dauphine najdete naprosto unikátní místo plné restaurací a kaváren, s pěší zónou. Zkuste se sem podívat v pátek či v sobotu kolem desáté hodiny večer a uvidíte, jak to tady žije. Ale i ve všední den tu najdete dost zábavy. Nedaleko bydlel Marcello Mastroianni, byt tu má i dcera prezidenta Chiraka, kolem najdete místa, o nichž psal Boris Vian, a popojdete-li pár kroků k pasáži Cour de Commerce a odbočíte k maličkému dvorku, cour de Rohan, uvidíte místo, kde měl ateliér Josef Šíma. O kousek dál je ulice Séguier, kde bydlela řada známých lidí, včetně Alberta Camuse či Rogera Vadima, který se s Jane Fondovou nastěhoval do bytu v čísle 12.

"M" – Odéon

5. NEMOCNICE SALPETRIERE

Nenápadným severním vchodem se dostanete do překrásné zahrady, která v některých částech připomíná Monetovu v Giverny. Na jaře a v létě je to opravdu pastva pro oči. Věřím, že nemocným jde prostředím k duhu. V druhé části je celá kaštanová alej, můžete si jich tam nabrat, kolik chcete, a dát doma pod postel – kaštany totiž mají čarounou moc. V nemocnici Salpetriere zemřela princezna Diana.

Boulevard de l'Hôpital "M" – St-Marcel

6. MONTMARTRE

Zajděte za Sacré-Coeur. Není tu tolik lidí a zcela úchvatná jsou nejrůznější schodiště, po nichž stoupáte a klesáte dolů. Právě tato část patří mezi magická místa ve městě. Vyhněte se stanicím metra jako Pigalle a Avenue de Clichy, spíše vám doporučuji stanici Lamarck-Caulaincourt, kam dovedla ve filmu Amélie slepého starce.

"M" – place des Abbesses nebo Lamarck-Caulaincourt

7. QUARTIER MAUBERT

Náměstíčku, na kterém bylo kdysi popraviště, dominuje hezká fontána a třikrát týdně tu jsou trhy. Místo je zcela mimo dosah turistů, i když na jedné straně vidíte Notre-Dame a na straně druhé Panthéon. Do vietnamské restaurace Kim Lien chodili pravidelně během natáčení Valmonta Miloš Forman s Miroslavem Ondříčkem.

Place Maubert "M" – Maubert Mutualité

8. BUTTE AUX CAILLES

Vydáte-li se po rue Bobillot ven z města, brzy narazíte na místa, která vás překvapí. Uličky po pravé straně jsou většinou pro pěší a brzy narazíte na zcela zvláštní rue de la Butte aux Cailles. Je plná restaurací, a zejména ve druhé části směrem k place de la Commune má spoustu šarmu. Tady se můžete dobře a levně najíst, ale nezapomeňte se předtím trochu podívat kolem. Zejména ulička Buot se svou vlnkou stojí za to.

Rue de la Butte aux Cailles

"M" – place d'Italie

9. PARC MONTSOURIS

Je to poměrně rozsáhlý park, který od univerzitního městečka dělí jen bulvár Jourdan. Když je hezky, tak je trávník plný studentů, ale na procházky sem chodí i hodně starších lidí ze čtvrti Alésia. Režisérka Agnes Vardová tady točila film Cléo od pěti do sedmi.

"M" – Cité Universitaire

10. LE BOULANGER DE MONGE

Nemůžete být v Paříži a neochutnat bagetu. V celém městě jsou tři boulangerie mající tři hvězdičky Michelin. Jednu z nich najdete na hranici pátého a třináctého obvodu. Majitel Dominique Saibron mi tajemství výroby vysvětlil celkem prostě: "Peču takové bagety, abych je mohl dávat svým dětem." Pečou se přímo na místě dvakrát denně, a když přijdete po šestnácté hodině, kdy se začínají prodávat čerstvé, uvidíte, jaká je tu fronta. A to je v okolí nejméně dalších pět pekáren.

Celou výrobu můžete sledovat – okno do "kuchyně" je prosklené. Paříž je město detailů a kromě turistických zážitků vám nabízí i spoustu dalších milých věcí. I kulinářských. Nezapomínejte proto na ty drobné radosti.

Le Boulanger de Monge, 123, rue Monge "M" – Censier Daubenton